

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی یمتیاژ: شهوکت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهدههیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی راپهړین، ههولتیر

س. پ. ژماره: ۱

پیرههیرد

و

پیداچوونهوهیهکی نوئی ژیان و بهرهههگانی

پیرەمپرد

و

پیداچوونەوہیہکی نوئی ژیان و بەرہەمەکانی

کۆکردنەوہ و لیکۆلینەوہی

ئومید ئاشنا

بەرگی یەکەم

ناوی کتیب: پیرەمپرد و پیداچوونەوہیہکی نوئی ژیان و بەرہەمەکانی
کۆکردنەوہ و لیکۆلینەوہی: ئومید ئاشنا
بەرگی: یەکەم
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۸۶
دەرہینانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی
وینە ی بەرگ: ھیلکاری بیوسف عەبدولقادر
نووسینی سەر بەرگ: خوشنورس محەمەد زادە
پیت لێدان: ئەمیر داود - ئاراس ئەکرەم - رەھیل رەشید
ھەلەگری: شیرزاد فەقی ئیسماعیل - ئەمیر داود - رەھیل رەشید
سەرپەشتی: دلاوەر صادق ئەمین
سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوەرەحمان مەحمود
چاپی یەکەم - چاپخانە ی وەزارەتی پەروردە، ھەولتیر - ۲۰۰۱
لە کتیبخانە ی بەریتوہ بەراپەتیی گشتیی روژنبیری و ھونەر لە ھەولتیر ژمارە (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوہتی

ھاجى ئۆنئىقى پىردھىرد

ھىلكارى: يوسىف عەبدولقادر

پیشه کی

لیکۆلینهوه و ساخکردنهوهی شیعرهکانی پیره میترد و رۆشنایی نوێ بۆ سههر ژیان و بهرهممی، به لای منهوه، بۆ میژووی ئهدهبی کوردی کاریکی هێجگار پیتویست بوو، که ئه نجام بدریت، ئه م کاره چونکه ئه رکیتی ئاسان نه بوو، خۆ ته رخانکردنی ته وای دهویست. کۆکردنهوهی شیعرهکان و بهراوردکردنیان و راستکردنهوهیان، ههنگاوی یه که م بوو، بۆ چوونه ناو جیهانه فراوانه که ی شیعره پیره میتردهوه. له ماوهی پینج سال کارکردنی بهردهوامدا توانیم ئه م ئه رکه - ئه و نه دهی توانای خۆم - بگه یه ئه ئه نجامیک.

کاری لیکۆلینهوه و ساخکردنهوه و ریکخستنی شیعرهکان دوو رینگای گرت بهر. یه که میان له رۆشنایی شیعرهکانی پیره میترد خۆ بهوه، دووهمیان له رۆشنایی ئه و شیعرانهوه که پیره میترد کردوونی به کوردی، یاخود له شێوهی گۆران - هه ورامیهوه کردوونی به شێوهی سلیمانی.

سه بارهت به رینگای یه که م ده بویه، سه رانه سه ری ژمارهکانی رۆژنامه ی ژیان ۱۹۲۶-۱۹۳۸، وه ژین ۱۹۳۸-۱۹۵۰ ته ماشا بکه مه وه. رۆژنامه که زیاتر ده توانا پشتی پێ بیه ستریت، له بهر ئه وهی که پیره میترد خۆی سه ره ره شتی کرد بوو، و اتا هه زار و یانزه ژماره ی ژیان، ژین ۱۹۲۶-۱۹۵۰ له ژێر چاودێری خۆیدا ده رچوه. شیعرهکان له روهی هه له ی چاپ و شێوهی ریتنوسه که وه نه بیت، که هه ندی ناته وای تیا به دی ده کرا، ئیتر هه مووی روهی پشت پێ به ستن بوو، جگه له وهی که زنجیره ی میژوویی خۆیان، به پێی ژماره ی یه ک له دوا ی یه کی رۆژنامه که پاراستبوو. وه ک ده بیان ئه م کتیه به ته نها ریزکردنی شیعر نییه هه تا ناوی بنیین دیوان، یاخود دیوانی پیره میترد. به لکو بهرهممی میتشک و توانای ئه ده بی خۆمه، که چه نده ها لیکۆلینهوه و وتار و نووسین و بهراوردکردن و ساخکردنهوه یه سه بارهت به شیعره پیره میترد و ژیان ئه ده بی و رۆژنامه نووسی و هه موو هه ول و تیکۆشانی له ماوهی هه شتا و سێ سال ته مه نیدا.

و تان ریتگه ی یه که م شیعرهکانی خۆی بوو، ریتگه ی دووهمیش که ئیستا باسی ئه که یین ساخکردنهوه و بهراوردکردنی ئه و شیعرانه بوو که پیره میترد:

۱- وهی گیتراون بۆ کوردی له زمانی عه ره بی و تورکی و فارسییه وه.

۲- ئه و شیعرانه ی له شێوهی گۆران - هه ورامی، زمانی کوردیه وه وهی گیتراوه ته سه ر شێوهی سلیمانی له نووسین و ئاخوتندا.

۳- ئه و شیعرانه ی که له رۆژنامه که دا و له دیوانی (محهمه د ره سول هاوار) دا، بلا و کراونه ته وه و ناوی شاعیره که یان له سه ر نییه، یاخود ناوی شاعیر نووسراوه و نیوه یا چه ند به یته کی هی ئه و شاعیره یه و ئه وی تری شیعره تیه له کیشی پیره میترده. بۆ ئه م مه به سه ته ده بویه ده فی

ته وای، یه که می، شیعرهکانم له بهرده ستدا بویه هه تا بمتوانیا یه به راوردیان بکه م. دوا ی هه ولتیکه زۆر و یارمه تی برایانه ی، چه ند مامۆستایه کی دلسۆز توانیم له و گه یروگره فته رزگار بيم. ئه و مامۆستایانه ی که هه رگیز هه ولی مه ردا نه و دلسۆزیانم له بیر ناچیتته وه، بریتین له:

۱- مامۆستا (عومه ر عه بدوله رحیم)، سه ره رای سه رقالی و ئه رکی نووسین و بهرهممی خۆی، به و ته مه نه وه که یاخو هه ر له زیادی و له شساغیدا بیت، به تیکرای به ده ستنوسه که دا چو وه وه، گه لی هه له ی راست کرده وه و سه رنج و تیبینی خۆی بۆ تۆمارکردین و سوودمان لێ وه رگرت.

۲- مامۆستا (عه بدولقادری ده باغی)، جگه له وهی به سه رانه سه ری ده ستنوسه که دا چو وه وه، له نووسین و لیکدانه وهی مانای شیعره فارسییهکاندا یارمه تیه کی گه لی گه و ره ی دا یین.

مامۆستا ده باغی که یه کتیه که له ئه ندامه کۆنهکانی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و ماوه ی چل و دوو ساله له و رینگایه دا، له پیناوی ژیان و مافی نه ته وه که یه دا خه بات ده کات و هه ر له و رینگایه دا ئاواره له شار و مالی خۆی ده ژێ، ئه دیبیکه ی شارهزا و خاوه نی گه لی بهرهممی بهرز و جوانه، که ته نها ئه وهی من به ده ستنوس له لای خۆی بیه یومه با به تی چه ند کتیه بیکه.

۳- مامۆستا (عوسمان هه ورامی). له ریتنوس و مانا و مه به سه تی شیعره هه ورامیهکاندا، به و هه موو شارهزایی و قه له م رهنگینه ی خۆ به وه یارمه تی گه و ره ی پێ به خشین. که شایانی هه موو ریتز و سوپاسیکه.

مامۆستا عوسمان سه ره رای ئه وهی به تیکرای شیعره هه ورامیهکاندا چو وه وه، دیوانه گه و ره و به رنه که ی (بیتسارانی) - که سه رجه می شیعرهکانی بیتسارانی - یه، خستیه به رده ستمان و له راستکردنه وهی شیعرهکانی بیتسارانی لای ئیمه، سوودمان لێ وه رگرت.

به راستی ئه و کاره ی مامۆستا عوسمان هه ورامی شا کاریکه، وینه ی که مه، هه تا خۆپنه ر ئه و ده ستنوسه به چاپکراوی نه بیینی، نازانی که کاره که ی مامۆستا عوسمان چه ند پیره وه و، بیتسارانیش چه نده شاعیرتیکه گه و ره یه. ئه گه ر بیتسارانی که خاوه نی ئه و هه موو شیعره رۆمانتیکه ی و ورد و جوانه یه کورد نه بویه و له ناو ئه و شاخه دووره ده ستانه دا هه له نه که وتایه ئیستا چه نده ها بپوانامه ی دکتۆرای له سه ر وه رده گه ر!!.

من هه رگیز یارمه تی و به ته نگه وه هاتن و هه سه تی به رزی مرۆقانه ی مامۆستایان عومه ر عه بدوله رحیم و ده باغی و عوسمان هه ورامیم، له یاد ناچیت و ئه وان ته نها ئه مه یان بۆ من نه کردووه، به لکو دلسۆزی و قه درزانی خۆیان سه لماند بۆ ته ده بیاتی نه ته وه که یان.

له و مامۆستا به ریتزانه ی، که له راپه راندنی کاری ئه م کتیه به دا یارمه تیان داوم، به ریتز (عه لی به گ حسین به گی جاف) ه. که ماوه یه کی زۆر که شکۆلی مه حمود پاشای جافی، خستینه به رده ست هه تا سوودی لێ وه رگرین. ئه و که شکۆله ی ساله ها لای پیره میترد بووه و بۆ ته

سەرچاوه یه کی سهره کی بۆی له نزیک بوونه ویدا له شاعیره کانی هه ورامان و زهنگه نه به تاییه تی مهوله وی. ههروه ها عه لی به گی حسین به گی جاف له لاپه ره کانی ئەم کتیبه دا گه لی زانیاری نوئ و سوو دبه خشی سه باره ت به مه محمود پاشا و ئەده بی کوردی بۆ تۆمار کردوین. لێره دا پێبوسته یارمه تی جوړیه جوړی ئەم برا ئەدی و شاعیرانه له یاد نه که م سه باره ت به م کتیبه پیتشکه شیان کردوه، ئەم به ریزانه ش بریتین له :

- مامۆستای دلسۆز و خزمه تگوزاری شوینه واراناس (عه بدولرهبه قیب یوسف)، که پانزه ژماره ی گوڤاری ژینی ئەسته مبولتی بۆ هینان، ئەو گوڤاره ی گه لی به ره مه می ئەده بی پیره میتدی تیا به و له م کتیبه دا باسکراوه. هه ر له لایه ن مامۆستا عه بدولرهبه قیبه وه که شکۆلێکی ده ستنووسی (نه جمه ددین مه لا) مان پێ گه یشت ئەویش گه لی شیعی پیره میتدی تیدا بوو. ئەو که شکۆله ی نه جمه ددین مه لا سالی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ ی زایینی بۆ (محهمه د ئەمین حمه صالح ناغای قزلی) نووسیوه ته وه و ده ستنوسه که ئیستا لای مامۆستا عه بدولرهبه قیب یوسف پارێزراوه.

- مامۆستا (ئومید کاکه ره ش) که وینه ی دووه می ئەو که شکۆله ی قزلی بۆ ساوه ی چه ند سالییک له لا دانان و سوودمان لێ وه رگرت.

ههروه ها ده فته رێکی ده ستنووسی شیعی نیشان داین، له کاتی خویدا وه ک که شکۆلێکی مامۆستا عومر عه بدولرهبه قیب نووسیوه تیه وه. چه ند شیعی رێکی بلاو نه کراوه ی پیره میتدی تیا بوو سوودمان لێ وه رگرت.

- مامۆستا (هیدایه تی عه بدوللا حه بران) که شاعیرێکی لاوه و به ههستی دلسۆزانه ی خو ی به رگیک له ژماره کانی رۆژنامه ی (ژین) ی خستینه به رده ست به تاییه تی ژماره ده گمه نه کانی سالی ۱۹۵۰ وه گه لی سوودمان لێ وه رگرت.

- برای هونه رمه ند (کاک خالید ره سول) که نامه یه کی پیره میتدی و کۆمه لی ده ستنووسی بۆ هینان.

ههروه ها زۆر سوپاسی فه رمانبه رانی کتیبخانه ی گشتی سلیمانی و کتیبخانه ی مۆزه خانه و ئەوقاف ده که م که یارمه تیان دام له دۆزینه وه و رێ پێداغدا بۆ ته ماشاکردنی رۆژنامه کانی ژیان و ژین و گوڤاره کوردیه به کۆنه کان.

چه ند وشه یه ک له باره ی ئەم یاداشته ی (پیره میتدی) وه

ئەم یاداشته نه که پیره میتدی هه ر له بیره وه ریه به کانی مندالی خو به وه، هه تا چه ند رۆژیک پێش کۆچ کردنی نووسیوه تاییه ت نه بوو له ده فته رێکی سه ره بخۆدا نوو سرا بێت، به لکو په ره وازه و هه ر به شه ی له ژماره یه ک له ژماره کانی رۆژنامه که یدا نووسیوه، وه ک شیعه رکانی بلاو بوون و به هۆی ئەو سه رقالی و کاره زۆره یه وه بۆی نه کرابوو کۆیان بکاته وه و لێکیان بدات و بۆ خو ی بیه تته

یاداشت. من له سه ره تای ئەم پرۆژه یه وه بیرم له مه کردبووه وه که به پێی زنجیره یه کی رێک و له باره وه به ره چا و کردنی میترووی نووسینیان رێکیان بخه م و پێکیانه وه به سه مستم هه تا به و شیه وه هونه ریه هه ست به پچر پچری و ناته با ییان نه کریت، و ابزانم ئەگه ر ته وا له مه دا مه سه مست نه هینا بیه تته دی، ئەوا تارا ده یه کی زۆر به سه ره اته کان نزیک یاخود ناویته ی یه که تر بوین. ئەم یاداشته نه با یه خی ئەده بی و میترووی بیان هیتجگار زۆره، پیره میتدی خو ی به قه له می خو ی با سی ژیان و به ره هم و بیرو با وه ر و هه موو شتیکی خو ی ده کات، پێش ئەوه ی که س له و لایه نه وه با سییک بکات. له لایه کی تریشه وه چه ند لاپه ره یه کی زیندووی میترو و ئەده ب و زمان و ژیا نی نه ته وه ی کورده.

دنیا م چۆن دی؟

کاتی هاته م ئەم کۆنه جیهانه وه، ده وه ی مندالی لای هه موو رۆله یه ک خو شه، چونکه غه می گوزه ران نازانی، به و سه ودا ی مندالییه وه خو شم رابواردووه، تا گه ییمه ده سالی، بیرم کرده وه و چه ندو چوونی زه مان تی گه یه شتم. گرانی و مالتویرانی سالی ۹۶ به سه ردا هات، تاقانه ش بووم دیسان باوکم ئەو هه موو پیا و و خزمه تکاره ی بوو به شه و کۆلی نان و خو اردمه نی پێ هه لده گرتم، به دزییه وه ئەچووبینه به ر ئەو مالا نه ی که وا نه یه شیان بوو، رووشیان نه ده هات سوال بکه ن. له ده رگامان ئەدا ده رکیان نه کرده وه، به دزییه وه کۆله که مان فری ئەدا ئەو دیو ده رگا که وه و رامان ئەکرد. ئینجا جه رده ی هه مه وه ند رتی که رکوکی لێ به ستین و حکومه ت هینده کز و بیتیچاره ما بووه وه، جوامیر هه مه وه ند له شکری کرد هاته سه ر سلیمانی ئە یگوت شه ریف چه له بی کوری سلیمان پاشا بووه، حوکمداری به شمانه، له هه ر چوار لا وه ده وری شاری دا و عه سه که ریش هه یج له شارا نه ما بوو ناچار پیا و ما قوله کانی ئەو سایه که وتنه خو. به ر له هه موویان (قادر ئەفه ندی گه وره) خو ی و رۆله ی نازی، گردی سه یوان و فه قیانیان لێ گرتن. تائیفه ی (عه زیزی مه سه رف) یه ئه وسایه زۆر به ده سه لاته بوون له رتی هۆمه ره کویر و گۆیژه وه تا پشته ی کانی ئاسکانیان محافه زه کرد، ئیستر کورگه لی شه ره گه ره که ره ی ناوشار ده بۆی میرییان شکاند تفه نگی شه ش خانه ی تیا بوو دابه شیان کرد. (خوله ی ئەلی که وکوژ) و ده ستته ی ده هۆلژه ن وه ک بۆ سه ر شایی به چن به ده هۆل و زور نا وه پێش ئەم خه لکه که وتن هه مه وه ند یان شکاند به لام تابووری عه سه که ر که بۆ ئیمدادی سلیمانی ئەهات هه مه وه ند تاسلوجه یان لێ گرتن زۆریان لێ کوشتن، نه تیجه ی ئەو غروور و جه رده ییه ی وای لێ کردن ئەو هه مه وه ند که رۆم و عه جه م به ده ستیا نه وه له ها وارا بوو وه ئوردوی مه لیک نیا زخانیان شکاند ئیستا ناو نیشانیان نه ما وه.

له مندالییه وه که ئەیا نار دینه به ر خو ئیندن یه که م راسپیری باوک ئەوه بوو (گۆشتی بۆ تو، ئیستقانی بۆ من) وایان بردبووه میتشکی ئیتمه وه که جیگه داری مامۆستا به ناگری جه هه ننه م

له حوجره‌ی (مه‌لا حسینه گۆجه) دا دارفه‌لا قه‌یه‌ک هه‌لا وه‌سترا بوو له‌گه‌ل مامۆستا ئه‌یگوت فه‌لا قه‌ وایان په‌لامار ئه‌دا وه‌کو قه‌لا‌ی دمدم بگرن و قوتابیان له‌سه‌ر پشت ئه‌خست هه‌ردوو لاقیان هه‌له‌په‌ری ئه‌یان خسته‌ په‌تی فه‌لا قه‌وه. مامۆستاییش به‌ره‌که‌تدا ده‌ستی راستی نه‌بوو به‌ده‌ستی چه‌پ تا ده‌ستی شل نه‌بوو لینی ئه‌دا. مامۆستا له‌گه‌ل ئه‌هاته قوتابخانه‌وه له‌ پێشدا بێ ئه‌وه‌ی سووچی له‌ قوتابیاننا ببینی به‌هه‌موو زه‌بر و زه‌نگی خۆی به‌ریز یه‌کی قامچییه‌کی به‌ناو شانمانا ئه‌کیشا، به‌خوا ئیمه‌ش جارێکیان هه‌ندی سنجاقی ده‌رزیمان له‌ژێر که‌ول و پۆسته‌که‌ی هه‌له‌چه‌قاند نووکه‌که‌ی به‌ده‌ره‌وه بوو ئینجا که‌ هات له‌سه‌ر که‌ول و پۆسته‌که‌ی دانیشی به‌که‌ش و فشیکه‌وه خۆی ئه‌کوئا به‌جیگا که‌دا له‌گه‌ل خۆی دا به‌زه‌ویا و ده‌رزی تی هه‌له‌چه‌قی هاواری کرد و ئیمه‌ ریمان کرد.

خۆم و خزم و که‌س و کارم که‌متر ئه‌م شاره‌یان به‌قیسمه‌ت بووه، مامی گه‌وره‌م (سه‌عید حمزه‌ ناغا) له‌ پیلانی حه‌له‌بدا مردووه. مامه (حسینم) که‌وته لای باطوم و گورجستان. هه‌ردوو مام، (حه‌سن) که‌وتۆته هه‌له‌بجه و (فه‌تاح) له‌ حله. کورده‌کانم له‌ تورکیان. بنچینه‌مان به‌ختیاریه، سه‌ردار ئه‌سه‌ده‌م له‌ ته‌وریز دیبوو له‌ زیندانی تارانان مرد.

ئێواران له‌ سلیمانی که‌ ئاسمان سپی ئه‌بوو، نیشانه‌ی به‌فر بوو. ئیمه‌ی مندال ئه‌که‌وتینه خۆشی خۆشی که‌ به‌فر ئه‌باری. پوره (په‌ریزاد)، سوینه‌که‌ی ئه‌شت، که‌شکه‌که‌ی ئه‌هیتا. ئه‌و و (سه‌له‌که) و (گولنازی ئه‌حمه‌د محه‌ور) و (گول ئه‌ندام) که‌شکیان ئه‌سووه‌وه تا مه‌نجه‌له زنجیرداره‌که‌ی (سمایل چیشته‌که‌ر) پر ئه‌بوو. هه‌ر ساته‌ نه‌ ساتی سه‌ریکمان ئه‌کیشایه‌ ده‌ره‌وه، ئه‌مانکرده قریوه ئۆخه‌ی تا پشتینه‌یه، که‌چی هیتشتا قوله‌پیش نه‌بوو بوو. (فاتم)ی خوشکم جامی به‌فر و دۆشاوه‌که‌ی هه‌میشه له‌ ته‌نیشته‌وه بوو. (ئه‌للا موراد)ی ره‌نجبه‌ریش (میرزام قه‌لا‌ی خاور) که‌ی ئه‌چری. ئینجا ده‌می به‌یان هیتشتا چۆله‌که‌ جریوه‌ی تی نه‌که‌وتبوو ئیمه به‌جریوه جریو راست ئه‌بوینه‌وه، (پوره‌ پیروز) یه‌که‌یه‌که‌ چاوی ئه‌رشتین. نازانم ئه‌وسایه (کل) ئه‌وه‌نده باو بوو ئیستا بۆچ باوی نه‌ماوه؟! دایکیشم کاشی و گلینه و یه‌غنبکیش و سه‌حه‌نییه په‌ره‌که‌داری له‌ دۆ و که‌شک پر کردبوو بۆ خۆمان و بۆ مالان دۆ و که‌شک ئه‌خورا. بۆلداشه‌کانم بانگیان ئه‌کردم، کاله‌یه‌کی بچوکی شه‌مامه‌به‌ند و جووتی پوزووانه‌ی خانم خاسی بۆ چنبیوم له‌ پیم ئه‌کرد و تفه‌نگیکی دوو لوله‌ی له‌ خۆم درێژترمان بوو ئه‌منایه سه‌رشان و به‌دزی دایکه‌وه له‌ ژووری خواره‌وه پر گیرفانم باسووق و سجووق و نان باسووق و پاقلای باسق ئه‌کرد. یه‌للا بۆ ئه‌و ده‌شتانه ئه‌گه‌ر له‌ ده‌شتا ره‌شایی نه‌مایه (که‌و) رووی ئه‌کرده ناو شار، ئه‌وه هه‌رای بگریگری که‌و بوو. ئه‌گه‌ر که‌و نه‌هاتایه جووره و ریشۆله و کلاوکوره و قازه ره‌شکه. جا که‌ که‌و سه‌ری

له‌گه‌ل خۆمان ئه‌دا به‌سه‌ریا و ئه‌مانگرت وه‌مان ئه‌زانی ته‌ختی مه‌بعوسی ئیستامان ده‌ست که‌وتوو. ئیتر بێ خه‌م و بێ ئه‌ندیشه هه‌وای ئه‌و ده‌شته به‌فرینه و ئه‌و عومره ئیستا به‌هیچ ده‌ست ناکه‌وتینه‌وه! ئه‌و گوزه‌رانه که‌وی بوو فری و نایه‌ته‌وه!.

نازانم چه‌ ده‌ردتیک بوو به‌منه‌وه نووسابوو هه‌ر له‌ مندالییه‌وه دلم دابوه شیعر و گۆزانی. ده‌نگی خۆشم له‌به‌ر شیعیری خۆش، ده‌ویست. هه‌تا (مه‌وله‌وی)م نه‌ناسیبوو (نالی)م له‌ لا پیغه‌مبه‌ری شیعیری کوردی بوو. پیش ئه‌وه‌ی بچمه ئه‌سته‌مول که‌شکۆلتیکم نووسیویوه‌وه به‌کاغه‌زی زه‌رد و شین و سوور و مۆر هه‌رچی شاعیری که‌ بیستبووم چه‌ند غه‌زله‌تیکي نایابی ئه‌وم نووسیویوه‌وه، خه‌لکوخا ئه‌یانبرد له‌به‌ری بنووسنه‌وه تاقه‌تبان نه‌ده‌بوو هه‌ر لا په‌ره‌یه‌کی شیعیری خۆشی تیا بوایه ئه‌یان پچری و ده‌ریان ئه‌هیتا. تا دوا‌یی سویندم خوارد به‌که‌سی نه‌ده‌م، به‌وه‌یش ازبان لی نه‌هیتام، ناچار له‌ژووری ئه‌و خواره‌وه چاله‌ گه‌نمیکي سالی گرانیمان بوو خسته‌مه چاله‌که‌وه و به‌سه‌ریا رۆیم بۆ ئه‌سته‌مول، خوا ئه‌یزانی له‌و چاله‌دا وه‌ک قامیشه نه‌یه‌که‌ی که‌ مه‌ولانای رۆمی (مه‌سنه‌وی) له‌سه‌ر داناوه چه‌ند بۆ خۆی شه‌رحی جو‌دایی داوه تا نه‌ماوه.

جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه که‌ شاعیره‌کانم له‌ویدا کۆکردبووه گه‌لێ ئه‌شعار و ئاساری ئه‌و ناو‌دارانه‌م له‌بیر ما‌بوو له‌ سینه‌مدا نه‌قشیان به‌ستبوو، له‌ ئه‌سته‌مول له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژین)دا برای (ژبان)ی ئیستا به‌زنجیره هه‌ندیکیم ده‌نووسی و ره‌نجیشم له‌گه‌ل ئه‌دان هه‌تا دیسان به‌شیعر وه‌رم ئه‌گه‌رانه سه‌ر تورکی.

له‌ بیرمه (معلم ناجی) مه‌رحوم له‌ قیسمی ئه‌ده‌بیاتی (ترجمانی حقیقت)دا سه‌ریه‌رشتی ئه‌کرد. له‌ سلیمانییه‌وه په‌نجا سال له‌مه‌وپیش (۱۸۸۳)ی میلادی... مه‌نزومه‌یه‌کم نووسیویوه، ده‌ره‌جه‌ی غه‌زه‌ته‌ی کردبوو له‌ژێریشیا نووسیویوه (زکای ناتراشیده) فکرتیکی شیوه‌ی نادرست. هه‌ر کا ده‌وام بکه‌ی ئاخری هه‌ر ئه‌بیته شاعیریکی باش. ئه‌و لاوانده‌وه‌یه بووه تازبانیه‌ی شه‌وق. هه‌رچه‌ند نه‌بووم به‌شاعیر به‌لام ئه‌و شه‌وق و خودپه‌سه‌ندییه‌ فیتیری نووسینی کردم، رۆژی په‌که‌که‌وته‌یی له‌ غه‌زه‌ته‌ی ئه‌سته‌مول بۆ مه‌قاله‌یه‌ک سی لیره‌ی زه‌ردیان ئه‌دامن!.

من له‌ تافی جوانیدا جۆشی ده‌روونم وه‌ک تافی قه‌له‌به‌زه‌ی سافی شووشه‌ی مه‌ی یا وه‌ک تافگه‌ی زه‌لم و به‌لخه و ئاشه‌به‌زه، (که‌ف)ی ئه‌چهند. ریم که‌وته بیاره بۆ خزمه‌ت شیخ عومه‌ر، نه‌زه‌ری ئه‌و، ئه‌و جۆش و خرۆشه‌ی دێوانه‌یییه‌ی بۆ خسته‌مه ناله‌ی نه‌ی نه‌تیجه‌ی قه‌له‌مه‌وه. رۆبیم ساله‌ها دوور که‌وتمه‌وه، به‌لام هه‌ر نزیک بووم دوور و نزیک یه‌کسانه بۆگیان. مندال بووم، له‌ بیرمه جارێ مه‌وله‌وی هاته مالی ئیمه قاپوتیکی کورکی سه‌وزی له‌به‌ردا بوو منیان خسته باوه‌شییه‌وه و ده‌می ماچ کردم، له‌ده‌می دم ماچ کردندا چاوم به‌چاوی که‌وت بروسکه‌یه‌کی

پرخه ندهی لئی ئه بوهوه، ئه و چاوانه که له دواییدا کوئیر بوویو چه نده جوان و پر مه عنا و جازبیه دار بوو. که پینگیه یشتیم که وتمه ناوهوه شهیدای شیعر و ئاوازی خویشی بووم خوا لینی خوش بئی (عهزیز ئامینه) گۆینده یه کی بئی هه مئا بوو شیعر مه وه لوی ئه مه نده جوان ئه خوئینده وه گفته ی له ئاوازی خویشتر و ئاوازی له گفته ی. به هۆی گۆرانی عهزیزه وه خووم دایه مه وه لوی، هه تا لینی ورد ئه بوومه وه به رۆحتر بوو، تا گه بییه پایه یه که له رۆم و عه جه م و عه ره بدا به مه عنا له و بلندتر و به مه عنا ترم نه دی، هه ندی خه یالی هه یه ئه مه نده ورد ه سه د ساڵ پاش خو ی تیی ده گهن.

مه وه لوی که شوړش و جونبوشی مه بی و مه عشوق و زولف و ئه برۆی ده هه زار جار بیسترای گۆریه به رۆح و مه عنا و ناله و سۆز و خستوو یه ته فه رده کانی خو یه وه. به لئی ئه مه ییش زۆر جار خه یال بازی کردوه به لام مو باله غاتی وای نه هینا وه ته کاره وه. ورده کار بیه کی وای هه یه که رۆح ئه لا و تیبته وه، ئه لئی:

وه خستی چه م نه چه م شیوه ش دیار بئی
جه لام فه سلئی وه سل به زم ئه غیار بئی
یاخود:

باله خانه ی چه م دیوانه که ی تو
پا نه ناوی گل ئاستانه که ی تو
تکه ش عاجز که رد خه یالت تیشدا
نازبۆ جار ئی پا بنیه پیشدا

ئه مانه هه ر له خو ی دئی، سا چی بکه م ئه م رۆح و مه عنا یه که له فه ردی مه وه لویدا هه یه ناخ به زمانی فه ره نسئ ئه بوو. ئه تزانئ ئه ورو پایی چه ستا یشتیکیان ئه کرد. به لام به زبانی که هه ورامیش تیی ناگهن. هه ر ئه وه نده م پین کرا ئه و نوورم له (کو ی ئاته شگا) و (قولله ی قه راله) کرده وه و هینامه ده شتی شاره زوو و له وئوه گه یاندمه ده شتی بتوئین و هه ولئیر و تا قه شقه م برد، ئای بۆ کو رپیک له وئیی تپه رپئیی!

ئه ده بیات و ئه دیبانی کورد که به دوو بالئ سیحری هه لال له ئاسمانی جه لالدا ده وره ئه که ن به که میان مه وه لوی و دوو میان (نالی) یه. به رۆح و سعه ت زه وق و شه وق ئه خه نه دلئه وه. نالی له عاله می سعه ت و جناسدا زۆر بالا یه، ئه گه ر به ر ئه م زه مانه بکه وتایه و مجایه که ئیستا شیعر هاتۆته سه ر ئوسلووی سه لئسی و رۆح و مه عنا، وئنه ی نه ئه بوو. هه ندی شاعیری ناودار شیعر ئاوداریان وتوو به لام ئه وانه ته نها له قه ریحه و ته بیعه ته وه پین گه بیسون. نالی له عیلمه وه یه ئه گه ر بیئت و نمونه ی شیعر جیوان و به ته بیعه تی بنووسن ئه بئی هه موو دیوانه که ی بخه یینه ئه م لا په ریه وه.

ئه ده بیات ته نها وه نه بئی بۆ زه وقی رۆح و سعه ت و به دیع بئی، وا رئی ئه که وه ی شیعریک مه وجودیه تی قه دیه ی قه ومیک ئه خاته یاد و له ساحه ی ته ئریخدا زیندوو یان ئه کاته وه.

ئه گه ر شیعر به (غایه) وه سیله، نا عه د بکریت و ئه گه ر شیعر عیبارت بئی له سعه تییکی به رزی به دیعی و ئه گه ر له شیعر دا ئیبداع شه رتییکی ئه عه زم بیئت بئی گو مان نالی گه و ره ترین شاعیری کورده، به لئی مو حته مه له نه زه ر به ز به نییه تی حازر ئه شعاری نالی تینوو یه تی حسیان نه شکینئی وه مو حته مه له نه زه ر به ته له قی عه سری حازر له شیعره کانی حسیاتی ورد و به رزی که متر تیا بیئت و که متر هه یه جانیکی به دیعی به خشیئت، فه قه ت لازمه له بییرماندا بیئت نالی له زه مانیکدا ژیاوه که شه رائییتی که مالی شیعر عیبارت بووه له جیناس، ئیستیعاره و له ف و نه شر، جه می ئه ضداد و ساتره. وه له حه ق له مانه دا قه له می نالی له هی شاعیره کانی تر زیاتر مو هفه ق بووه.

عه لا وه ی ئه مانه ساحییی ئوسلوویکی طه ننانه، شیعره کانی خوش ئاههنگ و ره وانه وه له ئه کسه ری مه نزومه کانی فکری ورد، ته شبیهاتی خو کرد و خه یالی بلندی به ته رزئکی ره نگین و ئاودار ئه دا کردوه. له نه زه ر نالیدا شیعر ئه سل و غایه یه. قه ت به وه سیله ی به کار نه هینا وه، حه یات، عیشق، حه تتا حسیاتی باوکی له لای ئه و عیبارت تن له شیعر. بۆ ئه و گواره یه که، گو ئیک، مؤدنه یه که، پانی به رزئیک مو ته ساویه ن باعیسی ئیله ام و جو ششی حسیاتی بووه. وه کو ئه لئین شیعر یا ئه بئی پییا و بگره نه ئی یا ئه بئی هه لئیه رپئیی. سا هه رچۆن بئی من راسته و راست ئه گریم و ئاوی فرمئسکی سوور به سه ر ریشی سپیما دئته خواره وه.

ئیستا خه یال له عوه، مادیات هاتۆته پیشه وه، ئه مانه ییش له گه ل ده ستووری حه قایی ماده و شیعر (ناتوریل - ته بیعی) دا ریک نا که وئ. شیعر خه یال ئه کا به فکر، فکر ئه کا به فیعل و کرده وه. ئه م چه ندانه هه موو غه زه ته کانی جیهان له عومر و زه نی برنادشو ئه دوئین و له و پیریه دا ئه و زه نه که ئه توانئ وه ک جار ان بنووسئ به شتییکی عه جائبی ئه زانن. به لئی، راسته پییا و به ئه کسه ریه ت له حه فتا تپه ری هه رچی له سروشتا خوا به وی داوه ئه که وئته سستی، له پیشه وه بینایی و وریایی یاداشت و تاب و توانی نامینئ و خو شئ بئی و ترشی بئی قه دی ئه چه میته وه، ئه و نه وعانه که له عومری نوئیدا ئه توانن بیسه ن و بیسن و وه ک جار ان بنووسن زۆر به نایاب هه لده که ون، بۆ هه ندی سیفاتی ئه و له خو ما گه رام چونکو منیش ته نها هه نگاوئیک له دوای ئه وه وه م به لام ئه و له شوئین و شارئیکی وا دایه که هه موو دنیا ئه یناسئ، من له دئیبه کد ام که م که سی ئه ورو پایی ناوی ئه زانن!! من لافی ئه وه لئی ناده م که بلئیم برنادشو ی کوردم، به لام هه ندی وه زعیه تی من هه یه له و عه جائبتره. زۆر خو لقمان له یه که ئه کا و زۆر ته بیعه تیشمان عه کسبیه.

ئه مه ی ئیستا ئه و ئه توانئ بنووسن من له و عه جائبترم. خو مه قسه دم ئه مه نییه بلئیم داناتر یا

عالمترم، به لایم نه مړې به نیسبته نه ووهه من له کوپره دتیبه کدا هه لکه وتووم و نه زانم بنووسم، به خوم و قه لکه مه شکاوتیکه ووه بیست و سنی ساله غه زه ته یهک دهر دتیم نزیکه هه زار هه فته ته او بکا. غه زه ته که له حوت رهنگ مه علوماتی تیا یه: عیلمی، فقهی، نه ده بی، ته نریخی، فله سفی، فوکاهی و مزاحی و نیجتماعی. خو نریک بیست هه زار شیعر و په ندی پیشینانی تیا یه. نه ووه کتیب و کتیبخانه م نییه، هه رچی نه نووسم له تووره که ی مام برینداری عه تار، یه عنی حوجه ایراتی ده ماغیه ی خومی دهر دتیم، نه ووه یه مندالی لای مه لا حسینه گوجه خوتندوومه، له نیسماعیل نامه ووه بگره هه تا به یتی مشک و پشیله نه ووه ی خوم به حیکایه ت خوتندوومه ته ووه و هک نه چوو شیر و، یوسف زلیخا، نه سکهندرنامه و زور شیعی کون.

هه رچی له ولاتی تیمه دا باوه له بهرمه و دهست و چاو و وجودم نه مه نده له کارایه شتی زور گران به دهست هه لکه گرم و به شه خه تی زور ورد نه خوتنمه ووه. پشتیشم راسته، نه مانه له هاوسالی خوما و پیره کانی ترا شک نابه م.

بیتنه سه خواردن، من له و باشترم، خوشتر رانه بویرم، چونکو خوی دائم، هه موو روتی که باب نه خوم، نه و گیا خوره. قهت عه رقه م نه خواردو ته ووه، نه و ناتوانی له گه ل گهر مادا بری، به زستانان په نجه رهی هوه دی داناخا، من به چله ی هاوین له ژیر خانیکدا نه نووم بیست ساله په نجه رهی که ی ژور سه رم نه کردو ته ووه. نه مه سرپکی دینی و نیدمانیک ریاز ییه، ناگری جه هه نه مه!! نه گینه به چله ی زستان به و جلانه ی هاوین له به رمایه له به فر و سه رمادا نه گه ریم، نه توانم له سه ربانیش بنووم. نه مانه راستن، درویان تیا نییه، له باب هت خواردنیسه ووه به دهست خومه، توانیومه له زه رفی هه موو بیست ده قیقده دا جاریکی تر نان بخوم و توانیوشمه دوو روت به هوه وس هیچ نه خوم. تا نه مسالیش له حه یاتی خوما ره مه زانان نه خوش نه بووم. هه رچی بووم به روتو بووم. نه ویش له بیست و چوار سه عات جاریک نیواران نام خواردووه!! نه مه من و نه مه برنادشو. که نه و له شونیکه ی وا دایه نه یگرن به سه ر سه روه، من له شونیکام نه لین بروخی!! تووره ش نابم، نیدیعی نه ووه ش نه که م نه و په ندی پیشینانه من له هه موو ژماره یه کی غه زه ته که ما نه بنووسم تانیستا نه بیتر اووه، نه نه بیتر و نه نه بیتر!! خوالی خوشی (غاندی) جاریک قینی هه لسا وتی هیچ ناخوم تا دهرم، من له غه زه ته که ما نووسیم نه ووه نه و نایه وئی من بوئی نه خوم!! نازایه با نه داته ووه سه ر خواردن من، ناخری نه و هاته ووه، بزاین برنادشو که ی په کی نووسین و بینینی نه که وئی و کامان به گوپتر نه بین و کامان زووتر نه مرین!!

له هه موو نیل و قه بیله و قه ووم و عه شیره تیکدا پیوی جیهان دیده و کارنازموده گوئی له ناموژگاری گیراوه و به را و ته دبیری نه و به رتیدا روتون، نیستا منیش خوا نه مه به شی پیوی و دلسوژی هوه ی پی رهوا بینیوم و به عومرتکی هه شتا سالییه ووه هیچ نه بی چواریه کی عه سرتیک

غه زه ته یه کم بو کورده واری ژبانده و به هه موو خوشیه کی قه ووه که مه ووه هه لپه ربوم و به هه موو نه گبه تیه کیه ووه گریاوم، به ناله ی که زه ی جه رگه ووه، به شیعی شویونی خوتن به به رگه ووه زورم گریانده ووه و ناگری نه ورور چهند جار سووتانده ووه نه به زبوم. تا له هه موو کوردستاندا گری ناگری نه ورورم به تیا و به روتی (زانستی) هه لگیرسانده ووه.

من نه گهر له شوتن پاره بگره رما یه پارم بو خوم نه ویست، به سه ر خه لکا دابه شم نه نه کرد و خوم بیتنچ ساله جله کونی خه لاتی زانیکم نه ده پوتی!! من له وانه م که پارهی تابونه یشم له وان نه ویستوه تا بو روتیکی وا که سه ر بو که س دانه نه ویتیم!! له شوتنم نه گه رتین به لایم کاتیک بوم نه گرین که تیبه ربوم!!

دردی یهک نه ویستی، تیا ته معکاری، دلره شی، خوانه ناسی برای له برا کردووه به دوشمن!. پیوی کرده به زن، گه ووه ی کرده به نه نگه!. وانه زانین خوشگوزهرانی و کامهرانی و زووی زینده گانی به پاره کوکرده ووه یه، سه عاده ت به پاره و نیقبال و سه روه ت و شان و شوهرت نییه!. روتی، دلنیک بی خه م، روتیک بی ته م و له شتیک بی نه لکه م هه زار سال عومری بار قورسی حسابی پاره و که شاکه شی قرب و جری مولک و مال و ده ستویته وندی به نازاوه و گله ییه کی پر خه یال دینی!!

وتویانه نیقبال باوکی حیرس و حه سه ده، ده ولت دوشمنی موحیبه ته، شه ن و شوهرت کوه کی سکون و راحه ته، سه عاده ت به روتیکه ره نه قدار و شه فقه تکار، به ده ها و زه کایه کی له گه ل هه موو که سدا یار و به زبیه کی بو نیشتمان غه مبار و عه شتیکه خودا داوی پر نه نوار و، نه گهر نه مانه نه بی سه ر نازادیکه بی هاوسه ر.

تیمه بو به نه هاتوینه ته نه دنیا یه ووه له ژیر ته نسیر و نفوزی پاره دا برین و له خه لک بیچرین و وه رگرین، بو به هاتوینه ته نه جیهانه به قشین و به خشین!. هه موو روتیک قانونیکه، نه بی نه و قانونه له خوماندا به یتینه دی، شوتن قانونی روتیکه تر نه که وین!.

روله کانم، هه موو پیره میتد نه ناسن، که کورده و ناموژگاری کوریشی به کوردییه و بو نه وده ش نییه خوی پی به رتیه پیشه ووه یا شتیکه پی بیچرین!. به راستی نه م پیره میتد هیوای به رودوی به لاوانی کورده، ته نانه ت له نه سته مول هاتوه له شه مه نده فه را مه نزوومه یه کی نووسیوه نه ل، نه میتدم وایه نه م ده سته ی کورانه مه شه لیه هه لکه ن، نیوه له پیش هه موو شتیکدا، هه رچی نه که ن، به چرای خوتنده واری به رتیدا برن، تا ری گوم نه که ن عیلم و فه ن میلله تیک سه ر ده خا، له هه موو کارتیکدا نه بی دوو قولتان بی، غایه و ده ستور، مه رام و خه تی حه رکه ت، کورائمان نه بی له رتی نیشتماندا نه به زن بیشیان کوژن!!

زورجار هه ندی که س هه ر له نیستاره له عه زابی گوپتر نه ترسن، به لایم من نه ووه هیچه ،

وهختی ئه بێ له ژياندا ئينسان له عهزاي گوناھ خۆشتر عهزاب ئه بێنێ!. زۆر جار به چاوی خۆی له ژياندا جههه نهمی يه ئس و ئه له م ئه بېنێ، ئۆه ژين، چهند خۆشه ويستی، چهند شيرینی، ئۆه ژين، چهند تال و به دی، چهند قورس و ناخۆشی.

به لێ، ژين وهكو زمان له ههردوو كيانه، هم عهزاب هينهره هم سه عادات به خشه. هم نهفردت ئالوود، هم دلروبايه، هم ههنگوين و هم زههره!.

ئه مرۆ كه رۆژی پينچ شه مه و (٢٦) ی كانوونی دووه می ١٩٥٠ ی ميلادييه راسته و راست ته ئرخي بيست و پينچ سال له مه و پاشی ته ئسيسی غهزه ته كه مهانه!. چواريه كي عهسری سه د ساله، به خوا زۆره، له عراقدا رپي عهسرتيك غهزه ته چيه تي. ئه ويش كي ژياندوويه؟! پيره مي رديكي هه شتا و پينچ ساله! مني شه ست سال له غهزه ته می كو نتر!.

ته نيا شه خستيم كه له رووی غهزه ته كه يه وه چهند دهردی سه ری ديوه، خانووه شه كه ی ناوه ته بارمه، ئيستا ش ره هنی ئه موالی (قاصرین) ه. ئه مه شه رف و فه خريكي كه م نييه!.

سه قافه ی (صحافه) خوا له شاريكي كوردستاندا داويه به قه ومی كورد و پيره مي رديكي و!! من گله يی له قه ومه كه م نا كه م كه تائيستا به هيچ رهنگي ياريده يان نه داوم و له هه موو خاكي عراقدا يه ك دوو ئابوونه ی كپاري خۆمالي هه يه كه پاره ئه دن!!.

خوا قه ناعه تی داومی، كه دهوله تيكه به هيچ نافه وتی، ورده ورده خه ريكم له گه ل (نه فس) دا بجه نگیيم، جاري له جل و بهرگ و سه ر راخه ر و نوین و هه وای فينكي هاوین و ماستا و ئه مانه خۆم گرته وه و شيرینی ناخۆم چونكو نه خۆشی شه كر دزيم هه يه (شه كه ره)!. خۆ ئه گه ر خوا ده ره جه ی ره زام پي بيه خشي ئه و ته واوه. به لام به خوا له دنبا دا ئه مه خه يالی خوا، باوه جو د ئه مه پۆ من هونه ر نيبه چونكو هه ندي قه له نده ر وتو يانه (خۆم و گونم و فاتيله ی ژنم) خۆ من ئه و دوانه يشم نه ماوه!! با، شه ش حه وت مندالی ورد و ژنيكي ته رپيرم ببوايه، ئه وسا، وا بووما يه!!.

له بيرمه له ده وره ی خوليا ی شه بابدا كه و تمه ئه سه ته مو ل، يه كه مجار له (اطه) دراوسي ي رجائي زاده (ئه كه ره به گ) و (عوشاقی زاده) و (خاليد ضيا) و (حسي ن ره حمی) بووم، (ره زا توفيق) يشيان پي ناسيم. كه و تمه به هه شتی (سه رو هتی فنون) هوه.

كه ئيواران له ئه سه ته مو له وه به پا پۆر ئه گه رامه وه پۆ لانه ی سه عاده تی خۆم كه جزيره ی (اطه) بوو، وه سه رو هتی فنونم له گو گرتی ئه و پا پۆری سه ر ده ریا ی مه رمه ريه دا ئه خو ئينده وه ته ئسي رى ئه و شيعر و ئه ده بيا ته له (سندبادی به حری) زياتر ئه يخستمه ده ریا ی خوليا وه و كه له (غرامه فوندا) گو ئيم له نه غمه ی به سه ته ی خۆم ئه گرت كه پۆ (مه ر النسا) م وتبوو، رۆحم ئه چو وه سه ر ته ختی سلتي مانی سلتي مانی، وام ئه زانی فری شته ی ئاسمان، په ری سه ر كينوی قاف گو ئی له

دهنگی شيعری من ئه گرن، هه ندي جار شه وی مانگه شه وه كه ئه چوومه كه ناری ده ریا و تريفه ی مانگ ئه يدا له و ناوه و جريوه ی ناز و غه مزه ی ئه و كچه رۆمه دولبه رانه و ئه فسوونی ئه و ئه فسوونگه رانه م ئه بيست، له هيجه ئه كه و تمه خوليا ی شيعره وه. وام ئه زانی گو ل بۆيه ئارايشتی خۆی ئه دا من شيعری پيا هه لده م بولبول بۆيه به ده وريا ئه سوور پته وه شيعری مني به سه ردا بخو ئينته وه!. نه سي می شه وان نه شي ده ی عه شقی من ئه با بۆ كچان و له لای ئه وانه وه بۆنی عه تر دي نتي پۆ من!.

به لێ، له وێ، بهر وتبه و نيشان و (ئه عزايه تی مه جليسی عالی) يه وه له (اطه) كه مه لبه ندي (پرنسه كانی) كو ئی رۆم بوو، له قه سرتيكي مو متازدا دائه نيشتم، كه شه و ئه نووستم له خه وما له (گورگه ده ر) له باخه كه ی شيخ ئه حمه دی باز ليخا هه نارم ئه دزی!.

ئيمه كه ئيستا له ناو خۆماندا دوژمنی ئازادی يه كتر بين، هيشتا ته ريبه ی ئيجتما عيمان له ژير كه مه ندي خزمه تكار ی پاره ی پاره داراندا بي و دوو به ره كي و به نه بوونی يه كتری خۆش حال بوون له ناو ماندا بي چۆن فكري ئازادی له و ده ماخه دا ئه گو ئنجي؟! داخی ئه و ئه مكو ئي ئه م خا كه نه خو ئينده واری له خو ئينده وار شاعير ته ره، گه دای له پاشای جه وانمه ر دتره!!.

ئه م يه ك دوو رۆزه (فائق بي كه س) م دی، وتی ئه و ته بۆ چ هه ندي شيعری شي وه ی شاعيرانی پيشو و نالتي؟! شيعری خه يالی و غه رامی و مه يی و مه عشوق نه بي ناخۆشه، تۆ هه ر له سه ر هه لپه ركي ئه رۆی، شيعری وشك و بي درۆ ئيتر به سه!.

و تم، فائق من به راستمه، شاعير نيم و ئيستا ئه و روپايی هه رچی شاعيران هه يه له خوليا و مو با له غه ت لا يان داوه و مادی و حه قيقی ده نووسن، ئيستا من له هه ندي شيعری پر ئيغلاق و طمطراقی كو ئی خۆم شه رمنده م. خۆ هه ندي ته شبيه هه يه كه جار ان زۆر په سه ند بوو ئيستا كه ليی ورد ئه بي نه وه ته ريق ئه بي نه وه!. پيا و مه حبو به ی لا ئه بي به ده له ديوي تاب تواني را كه ی ليی، مه سه له ن وتو يانه:

ئه برۆی كه مه ندي رۆسته م و گيسو كه مه ندي زال

مه ژگان سنان گيسو زنج جاه بيژن است

ده و ره كه مه ندي رۆسته م كه تيری له ئۆردوی ئيران پي ده خسته جه رگه ی توران و ئه و كه مه ندي و كه مه ندي زال كه سه د و په نجا گه زی شا يه و سه ره رمی گيسو و چالی بيژن گر دبو و نه وه له ئافره تيكدا پيا و چۆن ليی نا ترسي؟! له وه ناز كتر زولفيان دانا وه به ره شمار و برژانگ به تير، قه د به داری سه رو شم شاد. ئه مانه هه موو درنده و كو شنده چه ته ئسي ريك ئه كا ته سه ر رۆح!؟. بي ستوومه، له دانا يان و تي گه يش تواني هه موو تيره يه ك وتو يانه، ئه ش پيا و خۆی بنا سي، ئه گه ر نه ناسی ئه تاسی!. من له كا تي كدا خۆم ناسی كه هه ناسه م له كه ساسيه! هانا وم نه ما وه، كه لكي

خۆم پێوه نه ماوه، تا له م پيشه رهنجهرۆييه لابه م، به ته جره به ي بيست و پينج سالدا ده ركه وت و ئينكار ناكړي. كه ها ته وه نه م خا كه، مه وقيعه ي حكومه تي عوسمانيم له وانه به رزتر بوو كه بوونه وه زير، هيچ نه بي من (متصرف) يك بووم، كه (طه هاشمي) هات بانگي كردينه وه عيراق، من له (متصرف) يه وه به را كردن ها ته وه، نه وسايه له كورد ايه تيدا سه ري گو يي خۆم نه ته نگاوت له نه سته مو لدا غه زه ته ي (كورد) م ده رته هينا. له غه زه ته ي هه ره گه وري (تان) ي فرانس هدا شيعري كورديم نه نو سي، له هه موو مجله و غه زه ته ي ئيراندا تا وازي كورديم به رز نه كرده وه و له هه موو گه ردي شي كۆميه ته جي كوردستاندا نه منه راند، باكي په ت و ستياره م نه بوو!. كه گه بيمه وه ئيره له رتوه خزمه تي خوتنده واري و رۆژنامه كاريم له هه موو خزمه تي به پيشتر زاني، له هه موو علايق و خوليا يه ك وازم هاني، بيست و پينج ساله غه زه ته ي ميلله تيك ده رديتم، گونا هه بلين (ژيان) و (ژين) گه نجينه ي گه وه ري كورد نين، خۆ هيچ نه بي وه ك (كامه ران به درخان) له مو ته مه رتيكي عاله مي دا ها واري كرد وتي، كورد سه قافه ي هه يه صحافه ي هه يه، نه مه نا و يك و مه و جو و ديه تتيكه.

وه رن تيفكرن، رهنجهرۆيي من بيبن، خانووم له ره هني پاردي كا غه ز و حروفاتي مه ته به عه دا يه و به رگيشم كۆنه پۆشيب خيره ومه ندانه!. له نا و جه رگيشم به و انن بووه به خو مخانه!.

نه مه ندانه ساله من ئيسپاتم كرد كه نه م رۆژنامه يه پۆ پاره و مه نفه عه ت ده رنا يه م، له سه ر نه وه دا يه ك نو سه خه ي لي نافرۆشم!! هه موويم كرده به (كولكسيون) و به ره به ره تا بوونه كانيش كه م ده كه مه وه. چونكو رۆژنامه ي قه ومي ك سالي به چاره كه ديناريك بين كه ته نها كا غه زه كه به فرۆشنه وه به حه لواجي و به قال چاره كه ديناريك نه كا!! با وه ر بكه ن زۆري وا هه يه هيشتا فلسيكي پۆ نه نار دو وين له گه ل نه وه يشدا به پيا و خرا پمان نه زاني!.

ئيستا بابيينه وه سه ر عاله مي شيعر و نه ده بيات، له سالي (١٣٢٩) ي رۆمي (١٩١٣) ي ميلادي دا، له نه سته مو ل غه زه ته ي كوردي ده رده چوو من له (چۆله ميترگ) وه مه قاله يه كم پۆ نار دوون و ته كليفم له جه معيه تي كورد كردبوو كه له هه ر ديارتيكي كوردستانه وه زبانه زانيك بانگ بكه نه پايته خت و زبانيك پۆ عموومي كورد هه ليرتيرن و بيكه ن به فه ره نك و ده ستوور. هه تا مصارفاتي له چا پدانيشم گرتوه نه ستۆي خۆم، كه س گو يي نه دا يه، ئيستا هه ره كه سه به هه وه سي خۆي شي وه يه ك دينيته كار وه، وا يان شي واند وه.

به م به سته زباني و بين ژيانيه وه چه لافتيك لي به دين؟ پۆچ كوردستان ته نها نه م هۆمه ره كوتيره يه؟! پۆچ كوردستاني گه و ره له زبانه مان نه گا؟! زباني كوردي به رنكي شي واره، من كوردم كه چي له رۆخي (وان) و (حه كاري) ته رجه مانم پۆ كوردي نه وي راده گرت. له م بن ده سته وه هه ورامي له زباني جاف نا گا!. نه وه هه موو موحيه تي كوردستانه كه من با وه رم وا يه تا زبانيان

يه ك نه كه وي يه ك نا كه ون نه مه ندانه هه نه ره مندي زبانه زان و قواعد شناسي تيا هه لكه وت نه هه مي هه تيه كيان به زمان نه دا!. (عه بدو لالا جه و ده ت) كه له پاش مه شرو و تيه ت له نه و رو پا وه ها ته وه له نه سته مو ل بوو، زۆر تر له هه موو كه س من له خزمه تيا بووم، خۆم و نه ژادي كورم به (نظم) و (نشر) له مجله كه يدا خزمه تمان هه يه. نه ژادي كورم له جزيري (هه گبه لي اطه) ها تو ته دنيا وه خۆم قايمقامي نه وي بووم، پۆ نه و مونا سه به يه (نه مين زه كي به گ) قه سي ده يه كي نوو سي بوو (خاليد ضيا) و (نه كره م به گي ره جاني زاده) زۆريان په سه ند كرد، به لام من زۆري له گه ل خه ري ك بووم كه له گه ل شيعر خه ري ك نه بي، قوه ي ته حريري هه لته قرحچي، چاك بوو شو كور نه مين زه كي به گ وازي له و پيشه درۆز نه ي نه و سه ر ده مه هينا و ده ستي دا يه عيلم و فه ن كه وا ئيس ته به و عيلمه وه يه نه و هه موو خزمه ته ي پي نه كړي.

له نه سته مو ل كه جه معيه تي كورد ته شكيلي كردبوو، له گه ل (ئيه ت حا دچييه كاني تورك) به ره به ره كانيان بوو، ئيه ت حا دچييه كان خه لكيان نه ترساند. في دا ئيان هه بوو، (نه حمه د سه مي م) و (حه سه ن فه همي) كه وه ك من غه زه ته چي بوون كو شتنيان، (عه زيز يامو لكي) و نه ژادي كور ي منيش خۆيان به في دا يي جه معيه تي كورد قه يد كردبوو. ئينجا هه ره له به ره ي زما ني كور دييه وه، بز انن، من له پيش توركيه دا كه (لاتيني) قبو ل بكه ن و به اصرا ري (عه بدو لالا جه و ده ت) ي كوردي (ديار به كر) حروفي لاتينيم كړي و مه سه ره فيكي قور سم كرد و زۆر جار له (ژين) دا به (الف باء) ده كي و شيعري كورديم پي نو سي. چونكو زبانه كه مان پي بوو له عه ره ي و هيشتا نه بوو بوه كوردي په تي، پۆم نه كرا!. ئيستا هه نديك هه لسا ون زبانه و ئيملا كه يان كروو بين به په ند و جارسيان كروو بين. جومله ي عه ره ي به ئيملا ي كوردي نه نو سن، زۆر كه ليمه ي وا هه يه، ئيملا كه ي بگۆري نه بي به كفر و جنبو!. له به رته وه تا زبانه كه مان نه كه و يتته شي وه يه كي مه عقول كه ليما تي عه ره ي به عه يني ئيملا ي عه ره ي قبول بكر ي.

نه م سليما نييه تا زه ماني منيش مندا له كاني چوار زبانيان به دروستي و رتيكو پتيكي نه زاني، ته حصي لمان به ده ستووري كۆني حا كمان ي (به به) فارسي بوو، تا بي عيه تمان توركي بوو، خۆمان كورد بوو، هه موو تجاره ت و گو زه رانمان له گه ل به غدا بوو. ئينجا فارسي و توركي و كوردي و عه ره ي زۆر ته بي عي بوو، هه نديكي شمان فرانس زيمان نه خوتيد. ئاسار و نه شعاري زۆر له كوراني سليما ني له غه زه ته ي نه سته مو لدا يه. زۆر سا حيب مجله و غه زه ته خا وه نديان كورد بوون. زباني كوردي پۆ هه موو جو ره نوو سي نيك له زۆريان ره وان تره و به ما وه تره، نه توانين سه ره به خۆ هيچ وشه يه كي بين گانه ي تيا نه بي چي ئاره زوو بكه ين بي ليين.

له م دو اييه دا له نه سته مو ل ده وري نه ده بياتي توركي كه شاعيري وه ك (عه بدو لحه ق حامد، توفيق فيكره ت، فائق عالي، ئيسماعيل سه فا، نه كره م، سليمان نه زيف، خاليد ضيا و

ئیسماعیل حەقی بابان، نەعیم بەگ، حوسێن جاھد) و ھەزاران ئەدیب کە (سەرۆتی فنون) یان لە ئەدەبیاتدا کردبوو ھاوێن سەرۆت و ڕۆژیکیان پێ دابوو منیش لەدوایانەو گولەچن بووم. شاعیری مەشھووری تورک (عەبدولحەق حامد) کە شاعیریکی ئاسمانی بوو، کە لە ئەستەمۆل لە دەوری ئەخیری پاش ئینقلاب ھەموو ئیواران لە خزمەتیا ئەبووم، لە زۆر مەساحە بەدا بۆی مەعلووم بوو کە من ھەندێ لە ئەدەبیاتی فۆرس شارەزام، ڕۆژیکیان غەزەلیکی فارسی خۆم بۆ خوێندەو، فەرمووی ئەھلی سلیمانی لە کوێو فیری ئەم فارسییە ڕەوانە شیرازییە بوون؟! وتم، لە قەدیمەو تەحسلی ئیمە فارسییە، زۆرتر بەشعیری حافظ و سەعدی ڕاھاتووین و ھەتتا ئیعتقادیکێ و امان بە (حافظ) ھەبە کە کاریکی عاقیب مەجھولمان ببی کتیبی خواجە حافظ ئەگرینەو.

جاران کە شاعیران بەاتنا یە شتیکی نایاب بنووسن سەر بەست و ڕەوان بەزەمەمەیی لە (بحر الطویل) دا ئەیاننووسی. تورک لەم دواییەدا ناویان نابوو (نظم سەرست، شعری منشور، شیعری پەخشان) ئینجا لەم کوردستانەدا لە پێشدا ئەمە باوو. لە پێشەو (غولام شاخانی، والی سنە)، لە ناویان تاک بوو، (کەریم خان) ی حاکمی بانەیش لەوانەبوو کە لە (بحر الطویل) دا ئەیاننووسی.

لەم دواییەدا ئەدیبە ناو دارەکانی تورک وەک خالید ضیا و مەمدوح وەفی، ھاوێندی ئەیلول، شیعری منشوریان ئەنووسی. زۆر دەربەستی وەزن و قافیە نەبوون، لەم ڕۆژانەدا بەندیکی پەخشان خۆم بەرچاو کەوت کە لەوختی کۆندا لای عەبدولحەق حامدی شاعیری مەزنی تورک دەسوودست بەتورکی نظم کرابوو بەتەرزیک کە گوایە لە کەس وەر نەگیراوە و نەبیسستراوە، عەبدولحەقیش زۆری پەسەند کردوو، ئینجا دوا چەند سالیکی لێرە کردمەو بەکوردی سا، ھەر چۆنی بێ ئەو بەندی پەخشانە (شیعری منشور) ھە کۆنە ڕۆحمی تازە کردوو، کە لەسەر تاو و ھایە «خۆزگە فەن ئەمەندە باوی بسەندایە بە کامیتر و پینەیی تۆم لە سپینەیی چاوما بەفۆتۆگراف بکیشایە، ببوایە بەنەقشی دیدەم. ئەوسا نە سوورمەیی تور و نە ڕووناکی نوورم نەدەووست.. ھتد» ئینجا لە پێش برنا دیشدا شاعیریکی فەرانسە (لامارتین) قەسیدەیکێ بۆ ھەزەرتی محەمەد (د.خ) بەفەرەنسزی و تیبوو، مەرحومەیی جەننەت مەکان (ئیبیراھیم ھەیدەری - شیخ الاسلام) لەسەر ئەو تەرجەمەیی (داود) ی کوری بۆی کردبوو ئەو بەتورکی نەزم و تەرتیبی کرد، منیش لە غەزەتەیی ئەستەمۆلی خۆمدا کە ناوی (کورد) بوو نەشرم کرد.

ھەر ھا نالی غەزەلیکی ھەبە:

لە دوگمەیی سینە دوینی نوێژی شیبوان
بەیانێ دا سفیدەیی باغی سیتوان

لەسالی ۱۳۱۹ ی ڕۆمیدا ۱۹۰۳ ی میلادی لەسەر تەرجەمەیی (داود) و نەزمی ئیبیراھیم

ئەفەندی ھەیدەری ناردم بۆ غەزەتەیی (تان) ی پایتەختی فەرانسە - پاریس.

نووسین بەھەرەبە، زۆر ئیحتیاجی بەتەحسلی نییە، من لە تەحسلیدارەکانی پایتەختی ئەستەمۆل و بیست و پینچ سالە غەزەتەچیم ھەندێ (محرری) ی بۆ دپلوم ئەبینم گەلی لە من باشتر ئەنووسن.

ئیدمان و مەھارەت چاکترە، ھەرچی بۆ سەر بەستی مەتبوعات موافقتەرە!

با بیسینەو سەر من و ئەم نەتەو و خاکە، من لە ئەوێ تەشکیلی (جەمعیەتی کورد لە ئەستەمۆل) ھو لە ۱۳۲۴ ی ڕۆمی ۱۹۰۸ ی میلادییەو ھەتا ئیستا لە ھەموو جەمعیاتی کوردا سەلاحیەتدار بووم و بەشدار بووم. نەوێ بەدرخانێ لە پێش (نەفی) دا لە گەل مراد بەگ و ھەسەن بەگ و مدحت بەگ لە (شەھرامات) ی ئەستەمۆلدا بەبەگەو بووین. زۆرتریش لە خزمەت ئەمین عالی بەدرخاندا شەتەنجمان ئەکرد. بەو بۆنەبەو لە گەل ئەفرا دی عائەلی ئەواندا فەرق و تەفاوتیکمان نەبوو، دوا ئەوێ لە مەنفا ھا تەنەو لە جەمعیەتی کوردا (کۆمەلەیی کورد) دا دیسان بەبەگەو بووین. کاتێ ئەمین عالی بەدرخان چوو بۆ میسر و کۆنگرەبەکیان تەشکیل کرد، تازە من ھا تەبوومەو بەغدا. ڕۆژی دکتۆر (پاپازیان) ی مرخصی ئەرمەنی کە بەھۆی جەمعیەتی (خۆبیوون) ھو ئەمناسی، لە قەھو خانە ئەرمەنییەک کە لەسەر کۆلانی ھەسەن پاشا بوو منی بانگ کردە گۆشەبەک و ھەکاریکی (ئەمین عالی بەگ) ی دامێ کە داوای کردبووم بچم بۆ (میسر)، چووم خەریکی پەسا پۆرت بووم، کورپکی خەلکی خۆمان لە دائرەیی (تەحقیقاتی جنائیە و جوازسفر) بوو لە دوکانی شاکر مجرم یەکتیمان ناسیبوو ھا تەبیرمەو و داینام منیش پیم وت فلانی ئەمەوێ بچم بۆ میسر، کورد و ئەرمەنی کۆبوونەتەو، تەرتیباتی حکومەتیک ئەکەن، وتی خوا بۆت ریک بەخا بچی زۆرمان پێخۆشە. منیش بۆ قۆرت و پەنھانی وتم ئەچم بۆ ئەوێ. کارتەکەم نیشان دا، ظاہراً بەشاشەتیکێ نواند، تومەز چوو بوو خەبەری بەرئەسی تەحقیقاتی جنائی داوو و پەسا پۆرتەکیان لێ وەرگرت. ھەرچەند دادم کرد فایدەیی نەبوو، مارجەتەم بەو زیری داخلیە کرد کە (ناجی شوکت) بوو، نووسی بۆ دائرەیی جوازسفر پەسا پۆرتەکەم بەدەنەو، نەیاندامەو. ئەم (مارف جیاوک) ھە کە ئیستە لێرە حاکمە پرتوستویەکی بۆ نووسیم چوومە لای کاتبی عدل بۆم تەبلیغ بکا قبوولی نەکرد. مارف بەگ وتی ڕەشید جوجە ھەبە لە خانێ (کبە) ئەو معاونی کاتب عدل و زۆر بەغیرتە و ناترسی، بچۆرە لای ئەو بۆت تەبلیغ ئەکا، کە چووم بێن پەروا بۆی تەبلیغ کردم، خولاسە پەسا پۆرتەکیان دامەو، بەلام درنگ بوو، وەعدی حازر بوونی کۆنگرە چوار ڕۆژی ماوو، بەمەئوسیی ھا تە قەھو خانەیی ئەرمەنییەکان، مات و مەلوول دانیشتبووم، پاپازیان ھا تەتی: ئیستا خەبەرم وەرگرت کە پەسا پۆرتەکیان داویتەو، نارۆی؟!، وتم چۆن بڕۆم، ناگەم. وتی من ئەتگەبەنم تۆ ئەتوانی تا نیوسەعاتی تر

ناماده بی؟، وتم من خۆم و باستۆنیک، ئەم دەقیقەیه نامادەم، وتی نیوسەعاتی تر ئەرۆی. خۆی رۆیی، نیوسەعاتی پێن چوو ئۆتۆمبیلێک هاتەبەر چایخانەکە، ناوی خوام هێنا سوار بووم، پەربنەوه ئەو بەر.

لە ئۆتۆمبیلچیم پرسی ناوت چییە؟! وتی: (ئارشا ق) وتم: موبارەکە. ئیتر لێی خوری، چونکە رۆژ درەنگ بوو، گەشتینە دلیم سەعات دوو و نیوی عارەبی بوو، بردینیانە گومرگ هێچمان پێن نەبوو. بەلام دائرە شەرطە وتیان ئەمەر دراو لەسەعات دە بەولاو هێچ ئۆتۆمبیلێک نەروا. هەرچەندە وتمان ئیمە تعهد ئەکەین مەسئولێتی ئێوە نەبێ دادی نەدا. (حەمە سەعید قەزاز) لەوئ مودیری تەحریرات بوو هێنامە رجا فائیدە نەبوو. ئارشا ق وتی: تۆ بەبێیان پڕۆیان لەو لای شارەوه مەخفەرێکی شەرطە هەیه لەوئ تێپەرە باخێکی لێیە نەدیو. لەوئ بوەستە من دیم تۆ لەوئ سوارێه ئیتر کەس نامانگات. نوطیکێ دە رووپییم لە حەمە سەعید سەند، تومەز پارەشیان دابوو بەئۆتۆمبیلچیه کە لەسەر قطاری شەمەندەفەری (حەیف) بمانت. من وەک بۆ گەرائی قەرغ شار بچم ورده ورده لە مەخفەری شەرطە تێپەریم لای باخەکە راوەستام روانیم تەپ و تۆز پەیدا بوو، ئارشا ق هات، ئەمما هات! هەرچەندە لە مەخفەری قەفیان لێکرد نەوێستا، بەفرکانتیک منی وەرگرت، یاللا بۆ (رطبه). جا ئەو رێی تەهەلەکە بە کە هەموو ئۆتۆمبیلچیهک رێ دەرناکا. تومەز ئارشا ق شارەزابوو، لێی خوری. جا ئەمە دوور و درێژە. کە گەشتینە سەر شەمەندەفەر کورپیک لەسەر محطە راوەستابوو، ئارشا ق ناسی، منی بانگ کرد، وتی شەمەندەفەر ئەرۆا زوو کە. بەپەلە پەل سوار بووم. کورپیک تر لەوئ پەلێ گرتم جیگای نیشان دام و داینام بلیت و خوار دەهەنی حازر، کورپیش تورکیه کی باشی ئەزانی ناوی (ئارتین) بوو. ئەم باسە زۆری ئەوئ و ئەوێندە بەسە!

هەر سەبارەت بە کورد و ئەو کۆنگرانی بۆ دەستخستنی مەوجودیەتیەک بۆی بەستراوه کۆبوونەوه گەورەکە کە نار زەلم و هەولێ مەردانە مەحمود پاشام دیتەوه بێر. سالی ۱۳۰۳ ی رۆمی ۱۸۸۷ ی میلادی تا ئەیلولی ۱۳۰۵ ی رۆمی ۱۸۸۹ ی میلادی، لە هەلەبجە لەسەر وەزیفە ئەرزی (سنیه) بووم، زۆرتر موخەبەتی مەحمود پاشام بوو.

ئەگەرچی وەسمان پاشا قائمقام بوو، مەحمود پاشایان کردبوو بە (متصرف) ی ئورفە، نیازی نەبوو بچێ، تا شەوێکی (۲۵) ی رەمەزانی ۱۳۰۶، لە کەناری زەلم مەحمود پاشام ئیقناع کرد بچێ بۆ ئەستەموڵ. هەر ئەو شەوه دوا پارشێو سواربوو رۆیی و دوا بێ لە ئەستەموڵ رای کرد، بەبەری باکوڤا هاتەوه و دنیای تەجرەبە کرد لە ۱۵ ی شوالی ۱۳۰۹ و یەکی مایسی ۱۳۰۸ چووه. ئەمجا بەعەفرو و ئیعدەدی روتبە و نیشانەوه لە دووی جماد الاول-ی ۱۳۱۲ دا هاتەوه.

لەم هەموو تەجرەبە و چاوپێکەوتنە نەگبەت و سەعاده تەدا هاتبوو بەخەیاڵیا کە حکومەتی

عوسمانی حوکمی نەماوه ئەو حکومەتیکی کوردی تەشکیل بکا. بەو خەیاڵەوه هەرچی ناودار و سەرکۆماری کوردستانی ئەملایه کۆی کردنەوه و لە کەناری زەلم کۆنگرەیهک بەسترا و قەراریان دا کە هێچ مانعێک نییه کوردستان حکومەت بێ.

زۆرتر ئومیدی بەمن بوو قانونی ئیداره و تەشکیلی حکومەتە تازەپێنگە یشتەکانی بۆ کۆ بکەمەوه و بیکەن بە دەستوری ئیداره. منیش لە هەموو تەرتیباتیکدا ئوسولێ (فەدراسیون) ی (برنس بسمارک) م پەسەند کردبوو کە تەشکیلاتی ئەساسییه.

جاف عەینی ئەو قانونە بوو، تا دوا بێ رۆژ بانگی کردم فەرمووی بێنە بزائم چیت هێناوەتە قەلەم؟ منیش شێتانه بەزبانما هات وتم پاشا بەخۆرا بێ خۆم ماندوو ناکەم! زۆر توورە بوو، ناهەقیش نەبوو. دوا بێ عەزیم کرد پاشا تەشکیلی حکومەت سەهله و قانون نامە کەیشی حازرە، بەلام لێکی بەرەوه کێ ئەبێ بەرئەسی حکومەت؟! مەحمەد پاشای باوکی تۆ؟ کە بەکە دانای عەهد و پەسەندی شای ئێران و شکۆهی لە پشت بوو، خەزورەکانی کورەکانی توورەیان کرد متصرفی جێ هێشت!! سلیمانی لە ئیستدای تەشکیلیهوه هەرچی ئەبوو بەحوکمدار برا بچوو کە کە دەری ئەپەراند. راوەستە تا هۆشی برابەتی و یەکیهەتی دیتە کەلەوه ئەوسا سەهله. هەناسە یەکی هەلکیشا و وازی هێنا!

لە ئەستەموڵ جەمعیەتی کورد کۆبوونەوه و هەژدە هەزار مەئموور و کاسب و حەمال و پاشایان حازر بوون، هاتنە سەر ئەوهی یەکی بکەن بەرئەسی، بوون بە حەوت فیرقە. دەستە یەک شیخ قادری شیخ عبیداللە و دەستە یەک شەریف پاشای سەفیری پاریس و ئەم حەوت لەشکرە گەورەیه لە مزگەوتی (ایا صوفیه) دا یەکتریان دایە بەر خەنجەر!! کەس گەورە بێ کەسی قبۆل نەکرد خالید بەگی رەئیس سەورهی ئەرزۆم قەراری دابوو کە لە حکومەتی عوسمانی جوی نەبیتەوه، شەهزادە یەک والی عموومی کوردستان بێ. ئەوه باش بوو، بەلام قیامی شیخ سەعید هەموو رەنجێکی بە با داین!. هەموو نامدارەکان لە قەنارەدران! خولاسە تا خۆمان نەبین بەپیاو و یەک نەکەوین کەس نامانکا بەپیاو.

لەبیرمانە کە بەغدا هەندێ پیاوی وەک (عەبدولمحسن و جعفر و یاسین) و ئەمانە تیا هەلکەوت کە سەرپێچی ئینتداب بکەن، ئیمە راست بووینەوه وتمان بەغدامان ناوی! کردمانە هەرا و چەند جگە رگۆشە یەکی بێجۆه شێرمان هەلفریواند بەخەنجەرەوه هەلێان کوتایە سەر مەترالیوزی عەسکەر و شەشی رەشی ئەیلوول بەکوشتیانان، زۆری پێن نەچوو ئەو دەستە دەستی بەستان و ناردنیە بەندیخانە ی کەرکوک!! لەپێشدا پیرەمێرد بەشداری نەکرد، وتیان خاتنی وەتەن!! رای کرد چوو کەرکوک، لە دوا بێشدا هەر ئەو بۆیان گریا و هەولێ بەرەللا بوونی بۆ دان.

جاری دووهم کە تورکیا بەشداری حەری عموومی نەکرد و ویستیان ئیعلانی حەری لەگەل

ئەلمان پېن بېكەن بۆ ئەمەي كوردەكانى شىمالىيان لى بوروۋىتىن! دىسان زاتىكى بوزرگوارىان نارد و بەخەيال كوردستانىكىيان دروست كرد! و لەسەرو خوارى حدودى كوردەكانا دوو لىسواي كوردەوارىان ھىنايە كايەو تا ئىش تەواو بوو، توركىيە ئىعلانى حەربى لەگەل ئەلمان كرد ھەر ئەو سەعاتە ئەو بوزرگكارە كە بۆ ئەو ئىشەيان ناردبوو ھەلىان گرت و لە كارىان خست!!.

شەيتان برەوى لە من زياترە، تەئسىرى سىياسەتى خارچى ناھىتلى!! خۆ من ھەموو كەس ئەمناسى كە تا ئىستا ھىچ ئەمەلپىكى شەخسىم نەبوو و نايش بىن، ئەم داد و فغانەم تەنھا بۆ يەكپەتە. من خوا بەكوردى سروشتى داوم لۆمەم مەكەن، وا نەورۆزىشمان نرىكە ئەگەر مام ئەمسالىش دەھۆلژەنى و سەرچۆپى كىشتان بۆ ئەكەم. كە مردىشم توخوا كورگەلى (زانستى) كۆن، رۆلەكانى خۆم لە گردى يارە ئاگرى نەورۆز لە ژوور سەرم ھەلگىرسىن. ئەو ئاگرە رووناكى رپى نائىندەي كوردە، بەخوا من ئاگرپەرست نىم و خوا پەرستم.

نالەي پىرى پىران. بخوتىنەو، ئاگرى كە خۆم بىكەمەو و بتوانم بىكوژىنمەو، كى باوەر ئەكا بىپەرستم!! ئەوروپايى سەرى سالىان (فال) بەقوما ئەكەن كەشانسى ئەو سالەيان تاقىكەنەو من بەنورى خويى، بەگرى ئاگر رپى نائىندەي قەومەكەم رووناك ئەكەمەو، عادەتپىكى باوك و باپىرمە، پەپرەوى ئەوان ئەكەم. ئەم نەورۆز ئەو تازە رۆژەيە كە خوا ھەست و نىستى تىبا ئافەرىدە كوردە و ئەمەرپۆ بەچاوى خۆمان ئەبىنەن كە ھەرچى لە زەمىنداىە دار و گول و گل، جانەوەر و گىيانلەبەر ئەژبەتەو و ئەبوۋىتەو. سەرەتاي تازەيى لى دەرئەكەوئى.

مندال بووم، لای مەلا حوسىنە گۆجە ئەمخوتىد، كە ئەگە يشتىنە دەمى بەھار مامۆستا ئەبگوت بچن نەورۆزانە بىن، ئىمەش بەسەر داىكمانا ئەگرىيان، سا داىك و باوكمان ھەرچىان لە دەست بەھاتايە، ھەرچىان لەبار بوايە يا (چەرخى) يا (قرانى ھەمشايى) يا (نەبات) ئەيانداىن، ئەمان ھىنا ئەو بىش بەشى خۆي لى ھەلدەگرت.

يەكئى (قەمەربەكى) ئەداىن، ئەچووين لە مزگەوتى شىخ نەورەحمانى شىخ ئەبوبەكر، (شىخ ئەوزاى (تولەتۆبى) خەتى خۆش بوو، نەورۆزنامەي بۆ ئەنووسىنەو.

ئەم ئاگر كوردەوئى نەورۆزە كە لەپىشدا لەناو ئىمەدا باو بوو، ئىمە تاب و توانا و مەوجودىەتپىكى وامان نەمايوو كە ھەموو سالىن ئاگرى نەورۆزى نىشانەي سالى تازە بەكەپنەو. ئەو رۆزە بەجەژن بزانەن و سەيرانى تىبا بەكەپن، كاتى من لە ئەستەمسول ھاتمەو بەخۆشى خۆشپىيەو بىستەم ناوونىشانىكمان بۆ پەيدا بوو و زىانمان بوو بەكوردى و مەئسورمان لە خۆمانە، ئەو دەم بەجەژن زانى و ھاتەو يادەم كە ئىمە ھەموو سالىن جەژنپىكى نەورۆزمان بوو و نەورۆزنامەيان بۆ ئەنووسىنەو بەو يادى گىيانى باو و باپىرەو ھەلسام رۆلەي زانستىم پىش خۆم خست و لە گردى يارە شەو ئاگرە ھەلگىرسانەد و رۆژ سەيرانەم كرد، ھەندىك و تىبوويان حاجى

تۆفپىق نەورۆز بە پارەي ئىنگلىز ئەكات و بۆ ئەوانى ئەكات، ئەمە لە كفىرى ئاتەش پەرستى كفىرتە. ئىنگلىز چە دەخلىكى بە نەورۆزەو ھەيە، ياخود من كەي لە خوانى مودجەي ئىنگلىز نىعمەت خۆر بووم؟! ھەموو سالىك ھەرچىم دەست ئەكەوت ئەمكرد بەسەيرانى نەورۆز كە تا ئىستا كەس ئەوئى نەكردو. ئەمە ناو و شۆرەتپىكى كوردەوارى بوو، بەھىچ وازم نەھىنا، تا پار ھەندى بىن ناموس و زۆل ھەلسان و تىيان حاجى تۆفپىق نەورۆز بۆ ئىنگلىز ئەكا، ئىمە نايەلەن ئەو بىكا و خۆمان ئەيكەپن، پارەيەكى زۆريان كۆكردەو، نىبەيان خوارەد و پەكى سەيرانى منىشيان خست.

لام وايە ئەوانەي من بەتەرەقدارى ئىنگلىز ئەزانن لەم دوايىيەدا تىم گەبىشتوون كە من ئىنگلىزىم بۆ خۆم خۆش ناوئى و ھەرچى مەنقەعەتى شەخسى و تەخسىسات و تەنانەت پارەي ئابوونەبىشم لەوان نەبىستو و نايشمەوئى. تەنھا بۆ ئەمە كە لە رەوشت و ئەخلاقى ئەوان دەرسىكى ئىدارە وەرگىرن و پەپرەوى ئادابى ئەوان بەكەپن. ھىچ نەبى لەناو خۆمانا يەكپەتەي و ھاوئەشپەكى وامان ھەبىن كە لە پىباو بچىن. تەنانەت دۆستپىكى گىيانىم لىرە قونسولنى ئىران بوو نەمەبىشت بىتە سەيرانى نەورۆز نەك بلىن ئەمە بەھەوئى ئىرانەوئى.

كاتپىكىش چوومە ئەستەمسول لە سەراي پادشاھىدا رۆژى نوتى مارت ھەموو (وكەلا) و (وزەر) ئەھاتنە (مايەپن) تەبرىكىيان ئەكرد.

نىشان بەو نىشان شىرىنى نەورۆزىان ئەخوارەد و شەوى نەورۆزىش لە ھەموو منارەكاندا قەندىليان دانەگىرساند.

من و تەرەقدارى ئافرەت

ئەوانەي عالەمى مەدەنىيەتى ئەوروپايان دىوہ لىيان ئەپرسەم كە رپىيان كەوتىتە ھەر كىشودە و شارپىكى لە ھەموو توجارەتگاھو رەنجشگاھىكدا ئافرەتپىان زۆرتر لە كارا دىوہ. يا ژنان لەم بازاری جھانەدا كە سەراپاي ئەندامىيان جلەوى نورى لى ئەبارئى وەك غونچەي گولەباخى بەھەشتن. ديارە ئەوانىش وەك بەشەر ھەوا و ھەوەستپىكى زىندەگى و كامەرانىيان ھەيە، چە رەوايە ئەوانە بەخەنە چوار دىوارپىكى بەندىخانەي رۆح و ھەياتەو و گرۆھىكى رپش بۆزى سەر و سوردەت پىر لە تۆزىان بەسەرا زال بەكەن. ئەبى ئەو نەوئەيە كە نا بەدل لەوانە پەيدا ئەبى چە ھىوايەكىيان پىن بىن. لە ھەموو تەھلىل و بەراوردى ھىكەمەتدا دەرکەوتەو كە حسىياتى ورد و نازك و شەعوورى بەزەيى و دلئسۆزى ژنان لە پىساوان بالاترە. بەو بەدەنە لەتيفە و رۆحە نازكەو بۆ پەرورەشى مندال و خزمەتى نەخۆش و غەمى گوزەران زۆر جار رۆحى خۆيان ئەخەنە تەھلەكەو. ھەندىكىيان بەنەختى خوتىندەوارى بوونە ئاتەش پارەي شىبەر و ئەدەب. ھەندى شىبەرى ژنان ھەيە كەس ناتوانئى ئىنكار بەكا كە لە شىبەرى پىساوان بالاترە بەلام روويان نەھاتووە تا ئىستا بىيانخەنە

ساله‌های ساله ئیمه ئه‌لێین ئه‌گهر جنسی له‌تیف له‌ده‌رده‌ی پیاواندا بنا‌سرتین و خۆتندن و کۆششسیان بێ، له‌ پیاو دواناکه‌ون. زۆر ژنی وا هه‌یه که له‌ پیاوه‌تی و ره‌وه‌یه‌ی بزرگی و ده‌ستگیری بچ‌ چاره‌کان و ئیاده‌ی میوان و دیواخان و فکری ئیجتماعی و سیاسی و ئیاده‌ی پیاوان و پیاوانیان هه‌تسوویان له‌پشته‌وه‌ ناکهن. من هه‌میشه هه‌واداری ته‌به‌قه‌ی کچان و ژنانی خۆتنده‌وارم به‌ته‌رییه‌ی عیلم و فه‌ن نه‌ولادی وا پێیگه‌یه‌نن که خه‌مه‌تی قه‌وم و نیشتمان بکه‌ن و قه‌ومه‌که‌ی خۆیان سه‌رخه‌ن. که‌چ نه‌زه‌ران هه‌شتا ژنانمان به‌کوته‌کی به‌ر خه‌ره‌ک و دایه‌نی به‌ریشکه‌ ئه‌زانن. تورکیه‌ حه‌قی مه‌بعووسی و دکتوری و نه‌وقاتی دانێ، ئیمه‌ تازه‌ خه‌ریکین به‌نوکه‌ شه‌ق له‌گه‌لیان ببزوتینه‌وه‌!! له‌ کۆندا له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا خۆتندن کچ زۆر زۆر لای (مه‌لا نامینه) تا (یاسن) بوو، ئه‌ویش بۆ ته‌وه‌بوو که له‌ ماله‌وه‌ نه‌یه‌ته‌ ده‌روه و به‌قورئان خۆتندن رابووێتی. نه‌یان ده‌هه‌شت کچ فیتری نووسین بچ‌ نه‌ک کاغه‌زی عه‌شقبازی کوران بخۆتیتیه‌وه‌ و جوابی بنووسیتیه‌وه‌. به‌که‌ ئارایشتی ته‌وه‌خته‌ چاوشتی (کل) بوو. کچان ئه‌گهر چاویان برشتایه‌ پێیان ئه‌گوتن:

چاوی رشتوه‌ به‌کله‌ به‌نی

مێردی ته‌وی تیه‌وی ژهنی

خۆ ئه‌گهر به‌سابوونی دیمه‌شه‌وره‌ ده‌م و چاوی بشتایه‌ ئه‌یانگوت:

ده‌م و چاوه‌شوا به‌دیمه‌ شه‌ره

وا ده‌رده‌که‌وی عاشقی زۆره

جا به‌م پێودانه‌ ئافه‌رته‌مان به‌چیره‌که‌ی چه‌رخ و فه‌له‌کی پیرتین و دیگه‌نه‌چاری و تسی گورگی ناو هه‌مانه‌ ده‌ماغی په‌روه‌رده‌ ئه‌بوو. کورانیشمان زۆرتر به‌ته‌رییه‌ی ته‌وه‌ نه‌وعه‌ دایکانه‌ په‌روه‌رده‌ ئه‌بوون و چوو بوون به‌ناخی زه‌میندا و که‌وتبوونه‌ سه‌ر به‌رانی ره‌ش. تا خوا کردی مه‌کته‌بی کچان له‌ سلیمانی کرایه‌وه‌ له‌پیشدا و یقوواریان کرد، کچانی خۆیان نه‌نارد. تا ئیمه‌ ده‌سته‌ی کچانی خۆمان نارد ئه‌وانیش ناچار مان!! به‌ره‌به‌ره‌ کچانی مه‌کته‌ب په‌ریان سه‌ندن. به‌هه‌ممه‌ت و جه‌سه‌ره‌تی مودیره‌ی مه‌کته‌ب کچانمان برد بۆ ساحه‌ی موسابه‌قه‌ی (فوتبۆل) هه‌موو به‌به‌رگی سبی لاهووتی و مه‌له‌کوته‌یه‌وه‌ به‌ده‌وری ساحه‌دا چه‌رخیکیان دا و نه‌شیده‌یه‌کیان خۆتنده‌وه‌. زه‌مین و ئاسمان ها‌ته‌ جونبوش. ته‌وه‌ سه‌فه‌وت و له‌تافه‌ته‌ و ته‌وه‌ سه‌ریه‌ستی و حه‌ماسه‌ته‌ به‌دلیکی پاک کور و کچی کرد به‌خوشک و برا. به‌کێ له‌ فه‌ردی ته‌وه‌ نه‌شیده‌یه‌ ته‌مه‌ بووه‌:

تا سه‌وه‌یه‌ی کچانمان به‌رز نه‌بێ له‌ ئیسه‌راکا

ته‌ولادی چاک پێناگه‌ و ته‌نه‌ ته‌ره‌قی ناکا

حه‌یاتی ژنان ته‌مه‌نده‌ ئیفتلاباتی ره‌نگاو ره‌نگی تیا به‌ هه‌یج که‌سه‌ بۆی ناچیتیه‌وه‌ سه‌ریه‌ک. له‌ پیشدا شرکه‌تی حه‌یات و ته‌ساوی حه‌قی ئاده‌م و حه‌وا ئنجا ته‌سه‌ره‌ت و ئنجا به‌فه‌رۆشتن، که‌ ئیسه‌تاش ته‌فه‌رۆشترین ئنجا فراندن. ئنجا (تعه‌دی زه‌وجاتی) بنو عباس، و پاشاهانی تورک دوا‌ی ته‌وه‌ ده‌وره‌ی (ده‌ره‌به‌گی) ته‌وه‌ل شه‌وی کچینی مه‌وتسه‌ق هه‌ی ده‌ره‌به‌گن بوو. ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ورامانی ئیمه‌یشدا شتیک بوو و!! له‌ چیندا سه‌رده‌مه‌یک ژن مندالی ته‌بوو پیاو به‌زه‌یسه‌ستانی له‌ جیدا ته‌که‌وت. به‌رامبه‌ر به‌مانه‌ ژن گه‌یشتیه‌وه‌ پایه‌ی خوداوه‌ندی ئاله‌ه و زۆر قه‌ره‌لیچه‌ و حکمدارانی به‌ناویان بوو. ته‌مانه‌ هه‌موو به‌ئیجاباتی زه‌مین و زه‌مان گۆرپاوه‌.

بۆ سه‌لامه‌تی ئیسه‌دواج زۆر پێویسته‌ شووکردن و ژن هه‌ینان ته‌بێ سه‌ریه‌ست بچ، هه‌قی ئیسه‌تخاب به‌هه‌ردوو لا بدری. هه‌ر شووکردن و ژن هه‌ینانیک نا‌به‌دلی تیا بچ ته‌وه‌ نا‌به‌دلییه‌ ته‌بێ به‌خۆره‌ ته‌ته‌نیتیه‌وه‌. دوا‌ی له‌ لایه‌که‌وه‌ خۆی ده‌رده‌خا و خانووی سه‌عه‌ده‌ت ته‌رووخیتنی. تا ئیسه‌تا ژن هه‌ینان هه‌ر به‌تاره‌زووی کوران بووه، له‌مه‌دا ده‌ماخ و عزه‌تی نه‌فسی کچان شکاوه‌ و دلی به‌و مال و مێرده‌ خۆش نه‌بووه‌ که‌ به‌ته‌سه‌ره‌ت ها‌توه‌.

زه‌مانیک دیت که‌ کچان له‌ نه‌تیجه‌ی خۆتندن و سه‌عی و عه‌مه‌لدا داماو‌ی به‌خۆکوکردنی مێرد نابێ و ته‌وسا ته‌وانیش گالته‌ به‌هه‌رزه‌کاران ته‌که‌ن و شوو ناکه‌ن، ته‌مه‌ ته‌بێ به‌ره‌خنه‌یه‌ک له‌ ته‌زایدی نفوس. که‌واته‌ له‌پیش ته‌مه‌دا هه‌قی شووکردن بده‌ن به‌کچان.

بۆ چ ته‌وه‌ باوکانه‌ی به‌زۆره‌ ملی دلی کچ ته‌شکین شاربه‌ده‌ریان نه‌که‌ین. دوانیان به‌رده‌باران بکری عار ته‌نێن.

ده‌ردیکی تریشمان هه‌یه، ته‌لاق، که‌مه‌یدیکی به‌دخوو هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ ته‌لاق ته‌خوا، ئافه‌رتیک که‌ ره‌نجی داوه‌ مالی پیکه‌وه‌ ناوه‌. مندالی به‌خۆکوکرده‌ به‌جاری هه‌یلانه‌ی لی ته‌شپووی. ته‌نه‌ها هه‌یلانه‌ی ته‌وه‌ ئافه‌رته‌ ناشپووی. بناغه‌ی هه‌لکردی مه‌یله‌ت و دیواری به‌کدگیری جه‌مه‌عیه‌ت ته‌رووخ. ته‌مه‌ش به‌سه‌راوه‌ به‌نیکا‌حه‌وه‌، ته‌گه‌ر ژن له‌ هه‌لته‌ژاردنی هاوسه‌ری خۆیدا سه‌ریه‌ست بچ و ته‌ساوی حه‌ق له‌ ناو‌دا‌بچ پیاو به‌خۆرای ناته‌وانی ژن ده‌رکا!! ته‌لاق وای لێها‌توه‌ هه‌ندێ هه‌روا له‌خۆیانوه‌ سی به‌سی ته‌لاق فری ته‌ده‌ن، یا به‌درۆ له‌ پاکانه‌یه‌کا ته‌لاق ته‌خوا. له‌ مه‌زه‌ه‌بی حه‌نه‌فیدا ژن ته‌بێ ته‌لاق قبول‌کا، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا وه‌ک جل بگۆرین وایه‌!!

ته‌م جاری دوا‌یییه‌ که‌ چوومه‌وه‌ تورکیا، له‌ ته‌زمیره‌وه‌ سواری پا‌پۆر بووم هاوین بوو له‌ بانی پا‌پۆره‌که‌ جییان بۆ راخستبووم، له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ کوپتکی جوان راکشابوو! ده‌سته‌له‌به‌کی سووری ته‌زمیری له‌ ژوو سه‌ری دانا‌بوو، ئاوی تیا‌بوو، پیم‌گوت: براده‌ر ته‌فه‌رمووی قومێ ئاو بخۆمه‌وه‌؟ پیکه‌نی، وتی: فه‌رموو. توومه‌ز که‌ به‌یانی روانیم ته‌مه‌ کچه‌!!

پیکه‌نینه‌که‌ی بۆ ته‌وه‌ بوو من شه‌وه‌ به‌کچم نه‌زانیبوو!. چه‌ند سال پیش ته‌مه‌ که‌ من چوومه‌

تورکیا (ضابطه) هر نافرته تیکی بدیا به که چارشیتو و په چهی کورته نه یگرت. جا سه بیری که ن زه مان چی به چی کرده؟!.

نه وانهی ناسیمن

۱- حمده به گی صاحبقران

نه حمده به گی فه تاح به گ که له سه ر ده فته وی شوعه رادا (حه مدی) بوو، به جارئ لیمان گوم بوو. نه شتی بو برا و کور و که س و کاری ماته میکی به ئیش بی به لام هیچیان به قه دهر (ژیان) پییمان گران نیسه! چونکو پایهی بلندی شاعیری نه و به که س پرنا بیته وه. هه یکه لی بوزرگان نامداران شیتوه به کی خاوه ندیان نه نوین. ناخ، هه یکه لی شاعر به خاموشی نه و روجه دهر ناخا، مه گهر دیوانه که ی بکه ویتته کا یه وه و هونه ری بکه ویتته ناوه وه.

شاعیری نه حمده به گ، خود اداد بوو، به خویندن نه بوو. نه مه لای تیپی دانشوران په سه ندرته، له ناو نامدارانی نه ده بی تورکدا (نه که رم به گ) ی ره جائی زاده که ئوستادی نه عزمی (علم البیان) و (بدیع و معانی) و خاوه ندی ته علیمی نه دیبانه، زور هه وئی شاعیری داوه به سنعه ت و کولفه تیشی زوره!. له هیچ وه ختی کدا ناگاته (ئیساعیل سه فا) که شاعیری (ماده رزاد) ی پی نه ئین. نه و ره وانی و نه رمی زه مزه مه و سه فای شیعری (سه فا) به عبلم و سیفه ت پیکنا یه. خوداوه ندی شاعیرانی تورک (عه بدو لمحق حامد) ئیستاش قواعد و سنعه تی جناس و له فزی نازانی، په روازی له ئاسمان و شیعره کانی و له ژوو مه عناه.

نه حمده به گ، هه ندی شیعری خویت لی بپرسیا به نه مه نده به مه عناه بوو و خوئی مه عناکه ی نه ده زانی و نه شیته زانی که ئیلها میکی روجه!.

من به ش به حالئ خویم، ئیستا که نه حمده به گ په روازی شاعیرانه ی کرده (مردنه که یشی شاعیرانه یه)، پی لی نه نیم، شاعیری وه ک (نه حمده به گ) مان له دوا ی مه وله وی که م بووه (مه حوی) که به دیوانه که ی هیچ مه حوی له بارا نیسه زور کولفه تی پر مه عنایی کیشا وه و په یه وی (بیدل) ه، تو له هه ندی معنای وردی لاده، له ئاهه نگ و زه مزه مه و بلندی دا، حمده ی خو ش شیتوه تره!. من خویم شاعیر نیم، به لام خوا زه وقیتی داومی شاعر بناسم و به روجه ناشنای شاعیران بووم. له گه ل نه حمده به گدا ناشنایی په نهانیمان زور بوو!!، نه و سوارچاک بوو منیش به راستی و لاخی چاکی ره سه ن و جسم نه ناسی، نه و شاعیر بوو، منیش له ئاهه نگی شاعر ده که یشتم، جا له به ر نه وه بو من دهر دیتی گرانتره!.

۲- مه حمود پاشای جاف

زور جار له خزمه ت مه حمود پاشادا بووم، که شکو له که یشیم له لایه که به ناخ و داخه وه ته ئریخی مه رگی براکانی تیا نووسیوه، خویم کولنه بالئی کورکم له به ر مه حمود پاشادا دیوه که بو راو له به ری نه کرد پیلاویش خو دیاره که وش بوو.

نیمه باسی حه یاتی نه ده بی مه حمود پاشا نه که ین، زور که س هه ن که نه م سه رله وحه یه نه بیین هه لده ستنه وه!، مه حمود پاشا و حه یاتی نه ده بی؟!، چونکو تا ئیستا که وتیبتیان جاف کوردی کی خیمه نشین، سه حرانه وه رد خیتله و خوار و خیتله و ژورور سوار مایی ره سه ن و تفه نگ و فیشک و تیپی سواره و ئاژله ئی زوری ره وگ و رانی ها توته خاتره وه. هه رچه ند له م دوا بیسه دا یه ک دوو که سیکی شاعیر له نه وه ی به گزاره په بیدا بوون، نه وانه له ناو جافدا په روه رده نه بوون، کوره قائمقام بوون، له مه رکه زی قه زادا.

به لام مه حمود پاشا به هه موو مه عنایه که وه سه ردار ی عه شره تی بوو سوارچاک و سیلاح شو ر و جه نگ ناوهر و هه میسه له گه ل کاروباری عه شائردا خه ریک بوو. به خه یالی که سدا نه ده هات مه حمود پاشا نه م خزمه ته گه ریه ی کردین، تا وه فاتی که سی نه یزانیین له سلسله ی هه موو حوکمدارانی (به به) و نامدارانی نه م خاکه وه تا نه مرۆ که سی نه بووه به قه د مه حمود پاشا عومری خوئی له خوئی و تالی و دهر به دهری و فیاری نه سته مولدا، له کورده وه ی نه شعار و نه ده بیاتی کوردیدا خه رج کردین. له و ته ئریخه وه ده سته قه لمه ی گرتوه تا وه فاتی به خه تی خوئی هه رچی ئاساری کوردی هه یه نووسیویه ته وه نه وه نده یش به سه لبقه و دبقه ت نووسیویه له و هه موو ئاساره بگه ری نه گه ل تیکی تیا نیسه، خه تیکی گونده و خو شخوین. نازانم له م هه موو کاری حکومه تی و عه شائری و ده ولت و حساباتی خویدا چون په رژاویه ته سه ر نه مانه. دیوانی (سالم) ی لیتره نووسیویه ته وه. له نه سته مول لای (نه حمده کامل) ی نازری گومرگ که کوری (وه سمان موردار) بوو نوسخه یه کی تری ده سته که وتوه. دیسان به خه تی خوئی ناتوه او یه که ی نووسیویه. سی سال من به شوین نوسخه یه کی مه وله ویدا گه رام ده ستم نه که وت که چی هه رچی مه وله وی و توویه نه و قه یدی کرده، حه تتا نه وی به خه تی خوئی بو نه وی نووسیویه عه ینه ن چه سپانویه به که شکو له که یه وه. ئیستا زور دوور نه چین دیوانی سالم، کوردی، نالی، مه وله وی، به ته وای ئاساری خانای قویادی، نه حمده به گی کوماسی، بیسارانی، فخر العلماء، مه لا ولدخان، وه لی دیوانه، حه مه ئاغای دهر به ندفه قه ره، حه سه ن که نوش، جنونی، زه لمی، صرعی، ره نجووری، والی غولام شاخان، میرزا یوسف، میرزا یاقو، شه فیع، نه جه ف، مه ولانا خالید، خانگایی، مه له لکه، کلاشی، قه مه ر عه لی، عه بدو خالق ی پاوه، داخی، زه نووری، مه لا صالحی ته ره ماری، شیخ مسته فای شه هاب، میرزا مووسا، والحاصل نه مانه هه مووی خوئی نووسیویه وه، به لام دریغ و

واوه یلا نه مرزو وه جاخ کوپره نه وه هموو سه روته تی بی سامان و مولکی رووی جیهانه ی به جی هیشت یه کتیکیان ته نهها بو نه وهی نه م ره نجی به یاد نه روا چاپیان نه کرد.

که شکزله که ی بوته (خرمیز)، هرچی هه ستاوه شتیکی لی نووسیوه هه تننا حسابی گال و جو و گنم و مهن و ته غاریشی تیا به.

کتیبی نه وتوی بووه فرورشاوه به شهش سه روپیبه و له قه شقه ی به غداوه تا حدودی عه جه م مولکی به جی هیشتوه. باوه نه وانه بو نیوه، با پاره ی کتیبیکتان بدایه روچی نه وتان شاد بگردایه، نه مه به که م نازمیرری. زاتیکی وه که م هموود پاشا عومریک سه رف بکات خزمه تی نه ده بیاتی قه ومه که ی خو ی بکا و رهنج به خه سار بی، لای خو پنده واران و قه در شوناسان نه م خزمه ته ی نه و کردوویه له هه موو ئاساری بابان و بابه نه رده لان پیشتره، نه م...!!

مه هموود پاشا به خو پایی نه و نه ده ی مه وله وی خو ش نه ویستوه، زه وقی روچی لی چنگ که وتوه، منیش هه قه مه به حورمه ته وه نه م نه ده په رستش و ستایشی هه رودوکیان بکه م. مه وله وی بو نه و دیوانه ی که هیناومه ته سه ر شپوه ی خو مان، مه هموود پاشایش بو نه وه ی که جگه له دیوان هه موو کاغه زه کانی ده ستخه تی مه وله وی چه سپانده به که شکزله که یه وه نه و که شکزله ی که هه رچه نه ده شاعری کورد هه یه به ناو و داو ئاساری کو کردوونه وه. به راستی زیندووی کردوونه وه. نه مجاره کاغه زتیکی مه وله وی که به فارسی بو مه هموود پاشای نووسیوه به کوردی نه شری نه که یین. نه م کاغه زه کاتی له سالی ۱۲۹۰ هجریدا مالی مه هموود پاشا له زمانو ی شه میزان بوه بو ی نووسیوه:

نه یاز هـــــــــــــــــامـــــــــــــــــراز ناله و ناخ و دوود
عه رزش ههن وه خاک ئاستانه ی مه هموود
نه رنایده ی تو (زماناکو) جا که رد
دوودی دلی من نه گـــــــــــــــــه ر دوون و ویه رد
گه ر باوه رناکه ی له خو دا بتسر سن
هه وال له دیدی هه ســـــــــــــــــاران پرسن

به لام ده سه لات چییه؟ قیمه تی دووری نه به ده ست ئیوه یه نه به قوه تی ئیختیاری نه م ده رویشه (بی وه ی) به.

چه رخ نه مـــــــــــــــــره تینن به هه موو لادا
ناتوانن له خو ی هـــــــــــــــــوودی لادا

گله بی بی ئیخلاسیه له من فه رموه نه وی، من نه موست عه رزی ئیوه ی بکه م، ئیوه پیشده ستیتان فه رموو، با له رووی گله بیسه وه بی.

باز مزده ی یه ک دلپیه:

نه گه ر ته قدیر له گه ل ته دبیر بگوئجی
وه ها دیم چه رخی به د خواه لیم بره نجی
گه ر فه لک دهستم نه خا وه سالی حه بیب
نه من و ده ردی بی نسیبی یانسیب

کتیبی عه قیده نامه تان ویستبوو، مالم له باخه سو تاوه، دلشیم وای لی قه و ماوه. پیای بیترین له عه بدو لای کورمی وه رگری.

جاران له گه شتی دهشتا و له وزه دیدنه ی گشتا بوون. ئیستا شابازی زمانکو، یا خوا په نا هم به تو. زمانکو لی بووه به کتیبی (طور) ئاگریکی ته جله ی نه بینم، له دوور به و نووره سو تاوم،

بو یه له باخه سو تاو و خزوم ناته شی می بینم نه ی یاران ز دور گه رم می تاید به چشم کوه طور

نه گه ر مه هموود بو ده ردی دووری نه کا چاره سازی
به سو ز و نیازی نه یازی ئیمه هه مرز و ده مسازی

۳- صالح زه کی به گ

نه مرزو چلی نیرگسم دی و صالح زه کی به گم که وته وه یاد. صالح زه کی به گ دوایی گولی باخی صاحبقران بو له زه کادا. له سه خادا، له وه فادا. من بهش به حالی خو م وینه ی نه م که م دیوه، زورتر په سه ندم کرد له پیشدا رابیتنه ی نه فسانی بوو، نه و خاوه ند خوان و من نه وسن که تیرم خوارد، له مصاحبه تیا زه وقیکی روچانیم دی. ئنجا که وتینه عاله میکی روچانییه وه، به روچ و به دل خو شم نه ویست. کاتی به (متصرف) ی هاته وه ئیره، نه و سه رده مه ده ستی (مردم گریز) کانی ئیمه هه موو جومعان نه چووینه زه لم و دواوان. جاریکیان نه ویش هات له رپوه چووینه (توه قوت) له رپوه هاتینه وه بو لای پرده که ی زه لم، نه و نیرگسه چاره ی سه ر رپگاکه ی دی و وه ستا. له ئوتومبیله که هاته ده ری، په لی من و کوره کانی گرت چووینه ناوه راستی نه و نیرگسانه وه، باقه یه ک نیرگی کرد و له ناو نه و نیرگسانه دا راکشا و به ده سته نیرگسه که چاوی خو ی داپوشی و وتی، خو زگه له م ناو نیرگسانه و له م (سه ره رپی ئیلی جاف) هدا نه ئیترام. دای نه وه سه ری هه لبری وتی، کاکه توخوا ته ماشای نه م چه شم نه اندازه شیرینه و نه م ده شته ره نگینه بکه. نه سه ته مو ل که به به هه شتی رووی زه مینی ناو نه به ن له ناوه راستی (بیشکتش نشانطاش) دا کو شکتیکی سو لتان عه زیزی تیا به له نزیک نه و باخچه یه کی قولیای تیا به پیی نه لئین: قولیاتر لاسی، به هاران نه م هه موو سه رانکاره ی لی کو نه بیسته وه، له م چاله دا نه مه گوا به بو نی قولیا نه که ن. نه یکرین، ده سکی نه که وتیه مه جیدییه ک. ده وه ره نه مه بیینه وه نه ویش!؟. بیر بکه ره وه و نه م رووباره یش به م له نجه ولاره بیینه و ولاتی خو ت له پیش چا و شیرین نه بی، نه بو یست خزمه تی

نیشتمانه‌که‌ی خۆی بکا، زۆری له دالدا بوو، له (سهید صادق) به‌ولاووه دێیه‌کی عه‌سری بینا بکا و فابریقه‌ی شه‌کری تیا دابنێ. وه ده‌ستی پێکرد که شار بگوتێتته‌وه بناری گۆیژه و نه‌دووی گۆیژه بنیژنی به‌باخ. ئیسته ده‌ستی ناهه‌مواری ده‌وران له ده‌میکدا که نیرگس چاوی کرده‌وه چاوی لێکنا!! وه‌ک نیرگسه‌که‌ی ده‌وری زه‌لم!

کوێر بێ نه‌و چاوه‌ی به‌تۆ روون نه‌بووه و به‌تۆ به‌بێ چاوی نه‌و چاوت کرده‌وه. به‌لام تۆ چیبه‌که‌ی! تۆ هه‌ر نه‌وه‌ی که له‌و ده‌شته هه‌زاران نه‌رده‌شیری سه‌ره‌تا و نه‌ره‌شیری هه‌ره‌ دوایی وه‌ک مه‌حمود پاشات دیوه و نه‌وت به‌رێ کرده‌وه و له‌و چاوه‌ جوانه‌ته‌وه فرمێسکیکت دانه‌رشته‌وه!. من به‌و یادوه‌وه نه‌گریم، که‌وا بێ من به‌وه‌فاترم!

٤- نه‌مین زه‌کی به‌گ

نه‌مین زه‌کی به‌گی کوێر گه‌رهم، هاو‌ده‌می نه‌سته‌مولم، هه‌موو شه‌و و رۆژی، هه‌نیوان میوانی عه‌زیزی جزیره (هه‌گبه‌لی) م، شه‌وقی چرای ژیان و ژینم، ئارایشی لاپه‌ره‌ی ژیان و ژینم، له مه‌عنه‌ویاتی ئیسلامیه‌دا، ئایینم رۆیی، به‌جیی هه‌یشتم، نه‌و نایه‌ته‌وه، ناچار نه‌بێ من بچمه‌ لای. نه‌لێن ئینسان که‌ مرده‌وی مرد و له‌گه‌لی چووه سه‌ر قه‌بران، که‌ گه‌رایه‌وه، هه‌ر هه‌نگاوێکی فه‌رامۆشیه‌کی بۆ په‌یدا نه‌بێ نه‌مه به‌راست نازانم، من به‌ش به‌حالی خۆم نه‌ک هه‌ر هه‌نگاوێک، هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌ک به‌سۆز و بۆکروتر نه‌زانم و له‌ بیرم ناچێته‌وه.

ئێستا که‌ به‌ته‌نیا نه‌مینمه‌وه و یادی (حه‌مه‌د نه‌مین) نه‌که‌مه‌وه، بێ ئیختیار فرمێسکی چاوم ریشی ئیختیاری سپیم ته‌ر نه‌کا. خۆ هه‌یجگار که‌ نه‌روانه (ژین) و نه‌و هه‌موو نووسینه‌ی، نه‌وی تیا نه‌بینم، یا کیسه‌ خامه‌ کۆنه‌که‌ی که‌ نامه‌ی نه‌و و جه‌غه‌ر پاشای به‌خه‌تی خۆیانی تیا به‌ ده‌ری دینم، ئاخیکی ده‌رمه‌ندی هه‌لده‌کیشم، بۆ نه‌و دوو زاته که‌ بۆ ئیشوکار چهند به‌کار و به‌دایه‌خی قه‌ومه‌که‌مان ده‌رده‌هاتن. نه‌خوازه‌لا نه‌مین زه‌کی به‌گ که‌ زیاتر له‌ که‌لک و کاری دیوانی ئاساری نه‌ده‌بیاتی رۆحانی و سه‌رگوزشته‌ی کامه‌رانی و زینده‌گانی پێشینانی بۆ خسته‌ینه لاپه‌ره‌ی ته‌ریخی جیهانیه‌یه‌وه. هه‌روه‌کو نه‌و مرده‌وه‌کانی ناودارانی به‌ناو بۆ زیندووکرده‌وه، بۆ خۆیشی ناویکی وای به‌جێ هه‌یشت له‌ هه‌رکاتیکدا بپرسن نه‌مین زه‌کی به‌گ چی لیهات؟، هه‌موو لاپه‌ره‌یه‌کی ته‌ریخ و نه‌ده‌بیاتی نه‌و ده‌نگ نه‌داته‌وه و بانگ نه‌کا، به‌لێ نه‌مین زه‌کی منم و سه‌دایه‌کی لاهووتیش نه‌لێ: نه‌مین بن نه‌مین زه‌کی نامرێ، به‌ختیاری و پایه‌داری به‌رخورداری بۆ قه‌ومیکه‌ که‌ پیاوی وای تیا هه‌لنه‌که‌وێ. خوا شوینی گوم نه‌کا و ته‌وفیقی (توفیق وه‌هه‌بی) بدا، هه‌روه‌کو له‌ پایه‌ و مه‌نسه‌بی ره‌سمیدا پایه‌ی نه‌وی گرتۆته‌وه له‌ هه‌موو شیمه‌ و په‌ویه‌ی تریشدا له‌و زیاتر بێ. رۆحی نه‌وی پێ شاد نه‌بێ! منبش که‌ له‌ژێر نه‌م قوبه‌ی گه‌ردوونه‌دا چاوم له‌ هه‌یجی

که‌س نییه‌ و ته‌نها ئاواته‌خواز و به‌نیازی سه‌ره‌رزی قه‌ومه‌که‌ی خۆم. که‌ رۆییم و له‌ مه‌له‌ندی نیشانکردنی کوێر به‌وه که‌ گردی یاره‌یه و له‌وتیوه نه‌م دیاره‌م لێ دیاره، چاوم لێ بوو که‌ دالده‌دارین، چاوم له‌ دواي خۆم نایێ، خۆم دیومه له‌ شه‌را پیاو یا به‌گوله‌ یا به‌خه‌نجه‌ر بریندار بووه، گه‌رمه‌ برین به‌خۆی نه‌زانیه‌وه، تا سارد بۆته‌وه، ئنجا به‌لادا هاتوه! ئیمه‌یش برینی نه‌مین زه‌کی به‌گ، به‌گه‌رماوگه‌رمی پیمان نه‌زانی تا سارد بووه‌وه، ئنجا تێگه‌یه‌ین که‌ چیمان له‌ کیس چووه‌!

شاعیرێک مه‌رسیه‌یه‌کی وتوه نه‌لێ نه‌وه‌ی له‌ ده‌ست من چوو نه‌گه‌ر وه‌ک مولکی سلیمانی له‌ ده‌ست سلیمان بچوايه نه‌هرمه‌نیش له‌گه‌لی نه‌گه‌ریا!. به‌لێ، نگینی زانستی سلیمانی بوو! هه‌موو که‌س له‌گه‌لمان نه‌گری.

نه‌گه‌ر له‌ من نه‌پرسی نه‌مین زه‌کی و توفیق وه‌هه‌بی جووته چرای رووناکی خۆینده‌واری و خزمه‌تگوزاری و کورده‌واری بوون و دوو چاوی من. وا خوا چاویکی لێ سه‌ندمه‌وه، باری حوکمی بینایی نه‌و چاوه‌م که‌ کوێر بووه. به‌خاته سه‌ر نه‌و چاوه‌م که‌ ماوه، یه‌عنی نه‌مین زه‌کی رۆیی توفیق وه‌هه‌بیم بۆ بیلێ!. نه‌میش به‌به‌ریه‌وه هه‌یه به‌ناسار و به‌کردار شوینی نه‌و کوێر نه‌کاته‌وه.

له‌ سالی ١٩٣٩دا، که‌ خۆی ما‌بوو، نووسیبووم، به‌شێوه‌ی ره‌سمی و هه‌قی مه‌کسووبی ئیمه‌ نه‌شیا بماننووسیا به‌ (مه‌عالی نه‌مین زه‌کی)!. به‌لام به‌رگی هونه‌رمه‌ندی جیهان په‌سه‌ندی نه‌و هه‌یجی پێ ناوێ، ته‌نها نه‌مین زه‌کی به‌گ بێ به‌سه‌!. ته‌مجاره‌ چاوی روونی غه‌زه‌ته‌که‌ی به‌ دوو شیعری جوانی به‌ناو‌نیشان کردبوو، هه‌ندی نه‌یانگوت نه‌مین زه‌کی به‌گ شاعیر نه‌بووه، نه‌یانته‌زانی سه‌ره‌تای جونبوشی زه‌کای نه‌و به‌شیعیر بووه. نه‌وه‌ل مه‌نزومه‌ی که‌ له‌ نه‌سته‌مول پێ نیشانی من دا، له‌وانه‌بوو به‌چاوه‌وه ببێ، ئاته‌شین و په‌نگین، دواي نه‌وه‌ که‌ (نه‌زادی کورم له‌ جزیره‌ی - هه‌گبه‌لی) هاته‌ دنیا، نه‌و قه‌سیده‌یه‌کی نووسیبوو خالید ضیا و نه‌کره‌م به‌گی په‌جانی زاده‌ زۆریان په‌سه‌ند کرد. به‌لام من زۆری له‌گه‌ل خه‌ریک بووم، که‌ له‌گه‌ل شیعیر خه‌ریک نه‌بێ، قوه‌ی ته‌حریری هه‌لنه‌قهرجێ! چاک بوو شوکور وازی له‌و پێشه‌ درۆزنی نه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌تا و ده‌ستی دایه‌ عیلم و فه‌ن که‌وا ئیستا به‌و عیلمه‌وه‌یه نه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ نه‌کا.

له‌ رۆژی ٢٩/٦/١٩٤٨دا دوا نامه‌ی خۆی له‌ به‌غداوه‌ بۆ ناردم، نووسیبوو: «چرای نه‌ده‌بی ولاته‌که‌م، کارته‌ دل‌به‌ره‌که‌تم وه‌رگرت ئای چهند دلسۆزانه‌ بوو. چاوی روون کرده‌وه و ژانی په‌نجه‌کامی شکاند. به‌و هه‌یزه‌وه ده‌سم دایه‌ قه‌له‌م نه‌م چهند دێره‌م نووسی خۆزگه‌ بمتوانیا به‌کامی دل‌ تێر بنوسم، نازانی چهند ئاواته‌خوازی گه‌توگۆم له‌گه‌ل تۆ؟! یاخوا تۆ هه‌ر بژیت، نه‌گه‌ر قسه‌ت بێ چاومان به‌یه‌ک نه‌که‌وێ».

لهبیرمه سالی ۱۹۳۶ نامه یه کم بۆ ئەمەین زەکی نووسیسیوو، نامه کم دۆزیوه که بهم جۆره نووسرابوو:

نووری دیدە ی عیرفانی ولاتەکه مان
ئەمەین زەکی بهگ:

زۆر کەس ههیه کردوویانه بهخوو، یهکی مه نسه بیکی گه وهری دهست که وتبێ کۆتیر
ته بریکی بۆ ده نووسی و که لیشکه وت ته نه سور.

من ئەو دهمە ی تۆ بووی به وهر زیر نووسیم، هیچ ئاره زووم نه بوو، بۆ تۆ بنووسم مه عالی،
یه عنی حەزم نه کرد ببی به وهر زیر، ئیستاش زۆرم لا خوشه له وه زیریدا نه ماوی، چونکو
ئەمە نده سالی وه زیریت کرد ئەما چیه وه زیریبه ک.

دەلێن موسیقا دوانزه مقام و بیست و چوار شعبه یه ئیداره ی دوانزه مقام و بیست و
چوار شعبه ت کرد به قەد دوو جزمه ته ئیخه که ت به کار نه هات و له میشتا خۆم ئەزانم که
قه رزدار، به سایه ی خواوه وا ئەمجاره بۆ خۆمان، یه عنی بۆ قه ومه که ت بووتیه وه
به مان. قه ومه که ت نالیم ئەگه ر قه وم ده بووین ئیمه ش یه کی کمان له کایه دا نه بوو، ئەو
یه که ش به نا چاری تۆ ده بووت، چونکو که سی تر شک نا به ی بۆ ئەوه بشێ ئەوه که یفی
خۆیانه، ئیستا ئەوی من ئەمه وئ، تا من ماوم تۆ بنووسه من بۆت چاپ ئەکه م،
به رگوزاری کوردی بۆ کوردی هه ژار، ئەوه به یادگاری به کار.

۵- گۆران - عەبدوڵلا بەگی سلیمان بەگی کاتب فارسی

چەند سالی له مه و بهر خوشه ختانه ریم که وته شار تیکی له تیفی کوردستان موده تیکی مونسب
له وئ مامه وه، حه یات تیکی ساده و زریف، حه یات تیکی پر له شیعیر و سنو حاتم رابوارد، ئە توانم
بلتیم، ئەم شاره به دهشت و ده ری شاعیرانه یه وه به شاخ و نزاری پر له ئە حلام و خه یالا تیبیه وه،
لانه یه کی ئە زه لی و ئە به دی شیعیره، زه رراتی هه وای پر له ئیلهامه، تاریکه شه و مانگه شه وی
موته ساویه ن. شاعیرانه و وهی به خسه بن هه ر لقی دارئ، باغ تیکی سه د فریشته و سه د په ری
شیعیری لیبیه. له و رۆژه وه بناغه ی دانراوه، بئ شیعیر و شاعیر نه بووه.

تا له م شاره دا ئە وه ل رۆژی مونسه له تم لا و تیکی زیره ک، تیگه یشتوو (رقیق الطبع) فه قه ت
مه حجوب، جه لبی دیقه تی کردم. ئیفراتی مه حبووبیه تیه که ی ته قریبه ن کرد بووی به مردم گریز،
غالیبه ن گۆشه یه کی ئینز بوای پر حیس و خه یالی ته رجیح ئە کرد، به سه ر حه یات تیکی پر جۆش و
خۆشی ناو خه لقا.

موعاره فه مان بۆ موده تیکی مه دید عیبارت بوو له چەند مولا قاتن فه قه ت به ره به ره
مولا قاته که مان ته زایدی کرد، ناشنا ییه کی مونه قابیل هاته وجود (ناشنا بی تیکی فیکری و
حیسی) بالنتیجه فه ناعه تی کامیله م بۆ حاسل بوو که (دورر) له ژئیر په رده ی که سیفی

مه حجووبیه ته که یدا حیسی تکی ره قیق و بهرز، ته بعی تکی شاعیرانه مه وجوده و شنه ی با ی تکی
خه فیف کافیه. ئەو په رده یه لا یدا و به هه مو مه حاسنی به دیعه یه وه شه خسیه تی شیعی ری ده رخا.
زه مان هات و تیپه ری، ئەرز به ده وری خۆیدا چەند خول تکی دا نیهایه ت له سلیمانیدا یه کمان
گرتیه وه. ئەمجاره به مه منووبیه ته وه دیم که کزه با یه که (هه رچۆن بو یی) هه لی کرد وه و تا
ده ره جه یه ک بووه به سه به بی ده رخس تنی شه خسیه تی. شه و تیک که دیسان له مه وزوعی شیعی ر
ئە ده بیات ئە دواین، به ده نگ تکی نزم و روویه کی سوور هه لگه را وه وه به عزنی شیعی ری خۆی له بهر
خوینده وه زۆرم لا جوان بوون و ته له بی نوسخه یه کم کرد، سه به ینی مه نزومه کانم لی وه رگرت، که
دووباره پیچوومه وه به ته وای ته حه ققو قی کرد له لام که ئەمانه زۆر دوور بوون له شیعی ری
شاعیر تکی موته دی، یا هه وه سکا رتیک، عه لا وه تی که ئاهه نگ و سه لاسه تی مه وزوعه کانیشی
جازیبه دار و پر حیات بوون و به خه یال تکی ورد و بلند هۆنرا بوونه وه و به ته رز تکی جوان و ره وان
ئە دا کرابوون. له گو فتاری واتیگه یشتم ئە یه وئ ئەمانه له گۆشه ی نسیاندا مینیتیه وه. فه قه ت من
ئە م ئیسه ماله م به رام به ر به ئالی هه ی شیعی ر به جورم عه د کرد و بالنتیجه قه رارم دا به ناوی
(موسه عار) وه نه شر بکرتین.

۶- شیخ رهزای ناله بان

دیوان تکی شیخ رهزام بۆ هات، با وهرم نه ده کرد شیخ رهزا و لیب که ن!، ئەو شیخ رهزایه که من
جاریک له کتبی قافه وه ئە چوومه وه ئەسته مول له (باطوم) وه سواری که شتی بووم حه کیم باش و
مه لبیک و شوعه رای شیرازی تیا بوو که وتینه یه ک پرسی، وتم خه لکی سلیمانیم. وتی ئەو خا که
که ساحیبی قه سیده ی (شه بی یه لدا) ی سالم و قه سیده ی (شاهوماهی) شیخ رهزای تیا
هه لکه وتوه؟! ئیستا ئەو شیعی ره جوانانه خراوه ته ژئیر زیرابی ئە ده بخانه وه. (ئە ده بخانه نا، چونکه
ئە ده بخانه نا و تکی ئە ده بی تیا یه).

ئەم نه ریته ناهه مواره مه به سستی شیعی ری هه جووه له ئیراندا زۆر کاری کرده سه ر په روه رش و
ئە ده بی ش و ئەو په یه وه یه زیاتر بۆ شیخ رهزای شاعیری وه بی و ئیرتجالی مایه وه. مالی مایه ی
هونه ری شیخ رهزای به قور گرت. شیخ رهزا گه وه رتیک و جه وه رتکی بوو ئە توانم بئ په روا بلتیم
نه ک له خاکی کوردستاندا، سایه ی ئەو له جیهاندا مانه ندی نه بوو. جاری هه رچی وتوه هی
خۆیه تی له که سی نه دزیوه و له فارسی شدا شیوه یه کی بۆ خۆی داناوه، دوا ی ئەو که س نایگاتن.
به لام هه مووی له کلکی (قه له می دونه له گیری) ئە نوهریدا خه رج کردۆته وه و له زنده گانیشدا
له بهر ئەو ره نجه رۆ و سه ررۆ بووه، ئیستا له به ختی ئە ورو پای شیعی ریان کرده فه ن و ئە ده ب و
ناویان نا ئە ده بیات، له کورده ی زه میندا له ناو هه یج مه یلله تیکدا ناوی دوو سه ره کاف له هه یج
لا په ریبه کدا نانووسئ (حه تا نادابی موعاشه ره تی ئیجتماعی) شیوه ی هه لکردی کۆمه لی

قانونی نیکی وای داناوه که سنی له که به کی ناشکرای نهنگی و به دنامی پیوه بی، تو پی پی بلتی نهو خووه ت هه هیه راستیش بین جه زایه کی قورسی هه هیه. له م دهو دهی نه ده بدا وهرن ته ماشای دیوانی بکه ن له لاپه ری چواره وه چند ناموسوی خانه دانی گه و ره پایمال کراوه! و یه کجار به کومسه ل بو که روک و سلیمانی چی بیتراره چ جای مام و برازا. فیچقه یه کی پیس که به هه موو سه روچاوا هه لپزابوو که وتبووه ژیر په رده ی فراموشییه وه، نازانم خزمانی به چ هوش و هه وه سیکه وه به لینی چاپکردنیان دا!؟.

وا چند که سیتی و هک من به چاویلکه ی کونه شایه ری جوانی نه بین نه وانه ی جوینی پیس به باوک و با پیریان دراوه بو نه مه ی بلتین شیعه چونیان لا خوش نه بی؟!.

دریغی بو ده ده به ی بلندی شاعیری شیخ رها که ره ووش و گه ردشی زه مان شیواندی و نه مه یش نه واندی، باز پایه ی شاعیری نه و نانه وینی و هه موو جنیوتیکی پی ده به خشری، نه مه وا!! نه ی له چایه که ی که هه موو سه ر و گوتلاکی شیعه جوانه کانی شکانده وه چی بلتین قه یناکا خوا حسابه رادین!.

۷- زیوه

په نجه ی مهرگ به روکی زیوه ری به رنه دا رایکتیشا بردی له سه ر رتی (هه رووته و دوله میران) دا خستیه ژیر خاکه وه، ته نها شیعه کانی له پاش به جیما که له م ته نگانه و گرانیه دا و له م زه مانه دا ره به یه تارد بو مال و منداله هه ژاره که ناکا!! به لینی شیعی زیوه و زیوه خوی زیوه ری هه موو شاعیری کورده وارین. نه مرۆ نه بیخود نه بیکه س نه پیره میترد نه گه به شتوونه زیوه. ساخوا کوره که ی به اختیار کا شوینی باوکی بگریته وه.

زیوه نه خلاق له شیعی جوانتر بوو به هه موو مه عنایه که وه دیندار و به وبقار و قه ناعه تکار بوو، له کیسمان چوو داخی دووری سارپش نابیتته وه. ماوه به ک پیش نه وه ی کوچ بکات، زورم بیر نه کرد، پیر و نیفتاده هه رچونن بوو خوم گه یانده لای، ئوف چند دلته نگ بووم له من نه خوشتر و حالی ناخوشتر بوو. من که له سالی ۱۳۰۵ ی رومی ۱۸۸۹ ی میلادی له سیتته ک باشکاتب بووم و باوکی نه و مه ئمووری ظابط بوو، له گه ل باوکیا دامه مان نه کرد، نه و هیتشتا پیته گه به شتوو دواپی که چووین بو نه سته مو ل هاورپی به حر و به ر و سه فهر و حضرم بوو. که دهستی کرد به شیعه گه لینی له پیش من و هه موو شاعره کانی زه مان و زمانی خومانه وه بوو. له م دواپییه دا چند شیعیکی پاشه روکی بو نارد بووم له چا و شیعه کانی، نیستای خویه تی، نه لینی:

بئ فائیده و سه ودازه ده بئ پاره و پوولی
بئ سووده که به سترای خه می په رچه می لوولی
رتی راستی نه گری که چی هه ر چه وتیه رتگات
شه فتوول ره ی شه تره نجی خه می خانه ی کوولی

نووستووی له به رامبه ر سنی عفت و نه خلاق بو زه وق و سه فای راهی سه فاهه ت چه عه جوولی هه رچه نده جگه رگوشه ی گه و ره ی شه دایی بئ که لکی که هوا له که ی به رچاوی بتوولی روژ و شهوت نه روا به سه فاهه ت نه به تاعه ت شه رمنده ی ده رگاهی خوداوه ند و ره سوولی نه ی شاعیری بئ کرده وه بئ زادی و بئ ناو وریا به بو نه ولا ده چی ریبواری به (طوولی)

۸- عه لانه ددین سه جادی

له دیباچه ی نه مجاره ی (گه لا ویش) دا، عه لانه ددین سه جادی منی به وتیه به کی خوم ناساییه وه خستوته گه لا ویشه وه، وه خومی پی له خوم گورپیووم.

عه لانه ددین که متر له چند و چوونی من و زورتر له به رزی خه یالی خوی و دلپه سه ندی و بلندی خاکه که ی خوی دواوه شیوه ی بیمانه ندی به رو بوومی مه رزو بوومی بئ بوومی ولاته که ی خوی ناسیوه و زانیویه نه م مه لبه نده نه شی شاعیری بئ مانه ندی تیا هه لکه وئ، هاتوو له خه یالخانه ی خویدا به کیکی شاعیر و ماهر و نه دیبی سخنور و نیشتمانپه روه ری دروست کرده، ناوی ناوه پیره میترد!! نه گینه نه و پیره میترده ی که تازه به ستایشی نه و ناسیومه جگه له نه و سنی و تیکه ی نان و که باب تیگلاندن هیچی ترم تیا نه دیوه، به لینی خاکه که م، منیش ناسیومه که (سه عید پاشا) یه کمان لیره وه شوین کاروان نه که وت نه چوه نه سته مو ل له وئ نه بوو به یه که پیاو، قه یسه ری نه لمان له دواپه وه نه روپی. شاعیری ناسمانی تورک (عه بدولحه ق حامد) وتوویه:

چه من در ار درکوهسار در فیض ربیعیدر
بویرلرده دوغاتلر شاعر اولمق یک طبیعیدر

نه ویش له ته ک عه بدولحه ق حامدا هاو فکره هاتوو به خه یال له م شوینه دا به کیکی دروست کرده ناوی ناوه (پیره میترد) هه موو کردار و گفتاری پیره میترد نه و پارچه به نده په خشانه ناهیتی که نه لینی:

«نه گه سه رچاوه ی شیعه وتن هه وای بیگه رد و ناسمانی ساف و دیه نی دلکه ش و لاله زاری رهنگیکی بئ به هه موو مه عنای که لیمه وه کوردستان له پیگه یاندنی شاعیریکی وه ک پیره میتردا به راستی دریغی نه کرد. پیره میتردی شاعیریش له دانانی شیعی نیشتمانی غه زه لی غرامی و فه لسه فی بو به جیه تینانی وه فای خوی نیسه ت به مه لبه ندی هیچ که موکوریه کی نه کرد».

هموو واتهی پیره‌مبیرد ئەم تەسویرە خەیاڵییەیی عەلانیەددین نایەن، کە نیشتمان ئەمەندە بەفەیز دادەنێ کە ئەبێ شاعر و ئەدیب و وەتەنپەرورە وای تیا هەلکەوئێ ئیمەش بەپیتی خەیاڵ و ئارەزووی عەلانیەددین لە خوا ئەپارێننەوه خاکەکه‌مان زۆری وای تیا هەلکەوئێ دو‌عای پیران و نالە‌ی پیری پیران بێگومان ئەگاتە ئاسمان.

تۆ هەموو سالتیک دەقنە‌یه‌ک بۆ گۆڤاری گە‌لاوێژ ئە‌کە‌ی. لە هەموو غەزەتە و م‌جە‌له‌کان رێک‌و‌پێک‌تر لە رۆژ و س‌عاتی خۆ‌یا بە‌ه‌موو لایە‌کدا ئە‌پینیری، راستت پێی ب‌لێم کە داوای پارە ئە‌کە‌ی خاترانە‌یه، وە‌کو بە‌خۆ‌تی ب‌ه‌خ‌شن وا لە دە‌ستی‌ان ئە‌پینتە‌وه، کە‌چی ئە‌وانە‌ی لافی وە‌تە‌نپەرورە‌ی لێ ئە‌دە‌ن و هە‌موو ئی‌وارە‌یه‌ک ه‌یچ نە‌بێ ئە‌وە‌ندە‌ی ئابوونە‌ی گە‌لاوێژ ئە‌خۆ‌نە‌وه و دە ئە‌وە‌ندە‌یش لە‌سەر م‌ی‌زی پۆ‌کەر دا‌ئە‌ن‌ب‌ن و ئە‌وە‌ندە هەر بە‌ب‌ری‌خ‌ی قۆ‌ندەرە ئە‌دە‌ن با تە‌نها شە‌وی‌ک ب‌لێن بۆ گە‌لاوێژ وە‌ک ک‌اب‌رای ئە‌ستە‌مو‌ل کە رۆژ بە‌رۆژ ئە‌وی ئە‌ی‌ویست ب‌ی‌خوا ئە‌ی‌گوت «‌ص‌ان‌کە ی‌دم» و‌ام‌زانی خ‌وار‌دم بە‌و پارە‌یه م‌زگە‌وتی‌کی دروست کرد ئی‌ست‌ایش پ‌تی ئە‌لێن (‌ص‌ان‌کە ی‌دم ج‌ام‌عی). تو‌خوا گە‌لاوێژ رۆ‌ح‌یکە ئی‌ن‌سان لە لە‌شی خۆ‌ی دا‌م‌ال‌ئێ ه‌یچ نە‌بێ بە‌پارە‌یه‌کی کە‌م ب‌یک‌رن و ب‌یکە‌ن بە (‌ک‌ول‌ل‌ک‌سی‌ون) د‌و‌ایی ب‌ی‌فرۆ‌شنە‌وه گە‌لێ زیا‌تریان بۆ ئە‌کا.

عە‌لانیە‌ددین س‌ج‌ادی زۆر م‌ە‌منوونی ش‌یع‌ری گ‌رفت و نو‌کتە و ج‌ناسی کۆ‌نە لە زب‌ان‌کە‌مانا ش‌تی ئە‌وتۆی ئە‌دۆ‌ز‌ب‌ی‌یه‌وه چ‌وار پ‌ین‌ج م‌ە‌ع‌ن‌ای لێ پ‌یدا ئە‌بوو، ه‌ەر‌دو‌و‌ک‌مان لە‌سەر ئە‌وە‌ی‌ن کە زب‌انی کوردی بۆ هە‌موو جۆ‌رە نو‌وس‌ین‌یک لە زۆر زب‌ان ر‌ه‌وان‌تر و بە‌ما‌و‌تره‌!

ئە‌توان‌ین س‌ەر‌ب‌ه‌خۆ ه‌یچ وشە‌یه‌کی ب‌ی‌گانە‌ی تیا نە‌ب‌ن، چی ئارە‌زوو ب‌کە‌ین ب‌ی‌ل‌ێ‌ن. بە‌لام ناخ دە‌ستە‌یه‌ک پار‌چه پ‌ه‌لا‌سی ئە‌وتۆی بە‌روودا ئە‌ک‌یشن ج‌وان‌یه‌کە‌ی ئە‌شار‌ن‌ه‌وه و ئە‌ب‌یش‌پ‌و‌ین.

9- س‌ه‌ید ئە‌حمە‌دی خانە‌قا

خوا لە دو‌ور کە‌عبە‌یه‌کی دروست کرد‌وه لە‌گ‌لە، لە نزیک‌یش کە‌عبە‌یه‌کی ه‌ه‌یه کە د‌لە، ئە‌ویان ح‌جاز و ح‌جازە ئە‌م‌یان س‌ەر‌ا‌پ‌ه‌ردە‌ی ر‌از و ن‌ی‌ازە.

چ‌ل و پ‌ین‌ج س‌ال لە‌م‌ه‌و‌ه‌ر لە ئە‌ستە‌مو‌ل‌ه‌وه چ‌وو‌بو‌ومه کە‌عبە‌ی ح‌جاز لە‌و‌ئێ‌کە‌ و‌ق‌مە ناو دە‌ستە‌م‌ب‌رد‌ی‌کی م‌ە‌رد، س‌ەر‌قا‌لە‌ج‌یان س‌ه‌ید ئە‌حمە‌دی خانە‌قا بوو. نا‌زانم تە‌ئ‌س‌یری ها‌ون‌ه‌قه‌سی ئە‌و خ‌اکە بوو؟! یا ی‌اد و دو‌وری وە‌تە‌ن بوو، ئە‌م‌ە‌ندە‌م پ‌ه‌س‌ە‌ند کرد چ‌ل ش‌ه‌و لە ب‌ی‌ابانی ح‌جاز و ش‌اما بە‌یه‌ک‌ه‌وه بو‌وین، ئە‌و ج‌ازیه و ر‌ه‌فا‌قه‌تی ح‌ج‌ه تە‌ئ‌س‌یری‌کی وای ت‌ی‌ک‌رد‌م کە لە ئە‌ستە‌مو‌ل ه‌ات‌ه‌وه، ک‌رد‌بو‌وم بە‌ع‌ادە‌ت س‌الێ س‌ن رۆژ بە‌ت‌ا‌ب‌یه‌تی ئە‌جو‌ومه خ‌زمە‌تی، ئە‌مه چ‌وار پ‌ین‌ج س‌الە کە نە‌ست‌وان‌ی‌وه پ‌چ‌م. ئە‌م‌ج‌ارە بە‌ئ‌ی‌ست‌ی‌اق‌ی‌کی و‌ا‌وه و‌تم ئە‌چ‌م، «‌و‌ه‌ک ئە‌و س‌الە‌ی لە د‌ر‌ب‌ه‌د‌ری ه‌ات‌ب‌وه‌ مور‌ب‌د‌ی‌کی دە‌ستی گ‌رت‌بوو، بە‌ری نە‌ئ‌دا ئە‌یان‌گوت: ک‌ورە بە‌سی‌ه ئ‌ی‌تر لە ی‌ه‌خ‌ی بە‌ره‌وه، ئە‌ب‌گوت: ئا، لە‌ب‌ی‌رم چ‌وه‌وه؟ ئە‌و چ‌ە‌ندە‌ی ئە‌و ل‌ب‌یره نە‌بوو م‌ن و‌ه‌ک گ‌وت‌ل‌کی ب‌ن دا‌یک لە چ‌ە‌م و

دۆ‌لدا ئە‌م‌ق‌ۆ‌ران‌دا!!» بە‌و ح‌ه‌س‌رە‌ت‌ه‌وه بووم، تا ئە‌م بە‌ره ج‌ه‌ز‌ان‌ه ئارە‌زووی زی‌ارە‌تی کە‌عبە‌ی د‌ل بە‌ک‌یش‌ی ک‌رد‌م، ئ‌ی‌وارە‌یه‌کی ج‌وم‌عه گ‌ه‌یه خانە‌قا ئە‌و لە م‌ال‌ه‌وه نە‌بوو، نا‌یان بۆ دا‌نام، پ‌ش‌تم لە ر‌ی‌گ‌اکە بوو، خ‌ه‌ب‌ریان دا‌بو‌ویه، ه‌ات، چ‌او‌م ل‌ی‌ی نە‌بوو، لە پ‌ش‌تە‌وه دە‌ستی خ‌ستە س‌ەر‌شان‌م، ه‌ات بە‌د‌ل‌ما، گ‌وا‌یه بە‌نو‌کتە‌ی ج‌افی ب‌ی‌مه پ‌ش‌تە‌وه. ه‌ەر‌وا لە خۆ‌مه‌وه و‌تم، وا لە‌پ‌ش‌تە‌وه دە‌ستت ها‌و‌یش‌تە س‌ەر شان‌م ئە‌گ‌ەر نە‌فس‌ی ع‌ە‌ز‌یز خ‌ۆ‌یش‌ی ب‌ی‌ پای‌زه ل‌ب‌یت نا‌تر‌سم، ئ‌ی‌تر لە خ‌زمە‌ت‌یا دا‌ن‌یش‌تم، ئە‌و پ‌یره، پ‌یری ل‌ه‌ب‌یر ب‌رد‌م‌ه‌وه. لە‌پ‌ش‌تە‌وه بە‌گ‌ال‌تە و س‌وح‌بە‌تی ق‌ه‌د‌ی‌ه‌ی خۆ‌مانە ر‌ام‌ان بو‌ارد، تە‌نانە‌ت ف‌ه‌رم‌و‌وی نە‌خ‌تی گ‌وت‌م گ‌ران بو‌وه، ع‌ه‌ز‌م ک‌رد ق‌ور‌بان م‌ن‌یش ک‌ه‌رم، بە‌ئ‌ی‌م‌لا‌ی کۆ‌ن ک‌ه‌را‌و‌ک‌ه‌ر ک‌ه‌ت‌وو‌و‌ن و لە خانە‌ق‌ای تە‌و‌پ‌ل‌ه‌دا ن‌ین!. د‌و‌ای ئە‌وه ی‌ادی ش‌ه‌و‌پ‌ت‌کی خانە‌ق‌ای س‌ه‌ید ئە‌حمە‌د کە لە (زب‌ان)‌ی کۆ‌نا نو‌وس‌ی‌بو‌وم، لە نو‌ت‌ی‌ت‌کی ن‌ی‌وه لە‌و‌ب‌ه‌ر م‌ە‌رق‌ه‌د‌دا ئە‌و ج‌لو‌دی نو‌وره و تە‌ج‌ه‌لی‌اتی س‌رو‌وره کە د‌ی‌بو‌وم تە‌زو‌وب‌ه‌کی بە‌س‌ەر‌ما ه‌ی‌تا، ک‌ری ک‌رد‌م، ئ‌ن‌جا ک‌ری و ک‌ه‌ری پ‌ه‌کی خ‌ست‌م!. تا بە‌ی‌انی ئ‌ی‌تر س‌ه‌ید ئە‌حمە‌د نە‌د‌ی‌ه‌وه، زۆ‌ر‌تر‌یش م‌ات و م‌ه‌لو‌ولی ئە‌وه گ‌رت‌بو‌ومی کە ئە‌گ‌ەر س‌ه‌ید ئە‌حمە‌د نە‌م‌ی‌ن‌ن ن‌ک ک‌ه‌ر‌ک‌وک و س‌ل‌ی‌مان‌ی ع‌الە‌می ک‌ور‌د‌ه‌اری ئە‌ب‌ی چی ب‌کە‌ن؟! چ‌ون‌کە ن‌ایە‌تە ع‌ق‌ل‌ه‌وه ی‌ه‌ک‌ی‌کی ت‌ری و‌ا ئ‌ب‌تر ه‌ه‌ل‌ک‌ه‌و‌پ‌ت‌ه‌وه، بە‌لام و‌ات‌ا‌یه‌کی پ‌یش‌ی‌ن‌یا‌ن‌م ه‌ات‌ه‌وه ب‌ی‌ر‌کە و‌ت‌وو‌یا‌نە ب‌ی‌چ‌وه م‌را‌وی لە تە‌ب‌ی‌عە‌ت‌دا م‌ه‌ل‌ه‌وان‌ن، لە‌و ش‌و‌ت‌نە م‌وب‌ارە‌ک‌ه‌دا د‌و‌ع‌ا‌یش‌م بۆ ک‌ور‌ه‌کان‌ی ک‌رد، وە ئە‌م‌ی‌ن‌یش‌م کە بە‌م ح‌ال و س‌ال‌ه‌وه لا‌لان‌ه‌وه‌م گ‌یر‌ای‌ه، بە‌م ع‌ه‌ر‌ف‌ه‌یه‌ش د‌و‌عا ئە‌ک‌ە‌م تا م‌ن ما‌وم س‌ه‌ید ئە‌حمە‌د م‌ج‌ن‌ی و د‌و‌ای خ‌ۆ‌یش‌م ق‌ی‌امە‌ت‌ه‌!

ئە‌م ج‌اری د‌و‌ا‌ج‌ارە‌م کە چ‌وو‌مه خ‌زمە‌ت س‌ه‌ید بە‌نە‌خ‌ۆ‌شی ر‌ام‌ک‌یش‌ا! لە خانە‌قا خۆ‌مان ئ‌اس‌ایی دە‌ست‌مان ک‌رد بە‌ل‌ه‌قلە‌قی‌ات، ت‌ی‌ف‌ک‌ر‌یم ئە‌و لە م‌ن بە‌گ‌ور‌تره و ب‌ی‌ر‌تره! با‌وه‌رم ک‌رد لە‌پ‌یش م‌ندا نام‌رئ! ه‌ەر‌ه‌کو‌به‌خ‌ۆ‌یم و‌ت‌وو‌ه و‌ه‌ک لە ر‌ی‌گ‌ای ح‌جاز‌دا (و‌ه‌ف‌ایی) م‌ان نا‌شت و بۆ‌ی گ‌ری‌اب‌ین و گ‌ر‌ی‌نۆ‌کە!. بە‌و ی‌اد‌ه‌وه پ‌ین‌ج خ‌ش‌تە‌کی‌ه‌کی و‌ه‌ف‌ایی خ‌و‌ت‌ن‌د‌ه‌وه ئە‌م‌ە‌ندە ج‌وان و بە‌زە‌م‌زە‌مه بوو، ه‌ەر چ‌ە‌ند زۆ‌ر ج‌ار خۆ‌م خ‌و‌ت‌ن‌د‌وو‌مه‌ت‌ه‌وه لە ت‌اف‌ه‌تی ش‌ی‌ع‌رە‌کان و ش‌ی‌وه‌ی خ‌و‌ت‌ن‌د‌ه‌وه‌ک‌ه‌ی ئە‌و ه‌ی‌ن‌دە تە‌ئ‌س‌یری ت‌ی‌ک‌رد‌م تا‌زە‌م ک‌رد‌ه‌وه، ئە‌ه‌لی زه‌وق ت‌ی‌ر و پ‌ر‌ب‌ی‌خ‌و‌ت‌ن‌ه‌وه:

سو‌لت‌انی ه‌ه‌موو س‌ه‌رو و ق‌ه‌دان ما‌هی ح‌ه‌س‌اری
ئە‌و چ‌او‌ه غ‌ه‌ز‌ال‌ه‌ی د‌ه‌گ‌رئ ش‌ی‌ر ش‌ک‌اری

دوو ه‌ی‌ز‌م ه‌ه‌بوو ی‌ه‌ک‌ی‌کیان ج‌از‌ب‌ه‌ی م‌ه‌لا م‌ه‌ج‌نوونی ه‌ه‌ور‌ام‌ی کە لە‌و‌ئێ‌کە دۆ‌ز‌ب‌وو‌مه‌وه، دو‌وه‌م‌یان س‌ه‌ید ئە‌حمە‌دی خانە‌قا کە ئ‌ی‌ست‌ا و‌ا ک‌زۆ‌لە و ب‌ی‌د‌ه‌نگ ل‌ی‌ی ه‌ه‌ل‌ه‌ژ‌یا‌گ‌ه‌!! ن‌ای نا‌ین‌اس‌ن چ‌ە‌ند بە‌س‌ۆ‌ز و ع‌ش‌ق و ج‌ه‌ز‌ب‌یه، لە ح‌الە‌تی س‌ه‌رمە‌س‌ت‌ی‌دا ک‌زه و ن‌الە و ئ‌او‌ازە و ک‌ر‌وز‌ان‌ه‌و‌یه‌کی ه‌یه‌ د‌ار و بە‌رد د‌ی‌ن‌ت‌ه‌ ج‌ون‌ب‌وش. د‌ه‌نگ‌یش‌ی خ‌ۆ‌شه و م‌ون‌اج‌ات و ت‌ه‌و‌ح‌ی‌دی چ‌اک‌یش‌ی لە‌ب‌ه‌ره. بە‌و ش‌کی م‌نی ت‌ه‌ر ک‌رد‌بو‌وه‌وه.

دوو دار پیکهوه بخهیتسه کـووره
هیند لیکیان خوش دئ گریان وهک نووره
ئیسته ههردوو کمان وها پواوین
گیرمان نه ماوه جه پری سواوین!
لهم بره جه ژانهدا بهو یادهوه چووم بهلام سارد بوو بوومه وه.

جه زبهی ناهینم ده ماخ دان پهرداخ
مغناتیس توئی جام که ردهن وه یا تاخ
که هریا نه دور کام مهدهر و دهور
نه دهورهی مورهی (کارهبا - کا تهور)

خانه قاکه‌ی سهید دار و بهردی به زبانی حال و تیلقای معنه ویات شاهیدی نه‌دهن، که زور
په‌که‌وته و داماو و لیتقه و مساوی تیا بوو ژاوه‌ته‌وه و ژیاوه و پاریزراوه. نه‌مه‌یش وه نه‌بی
به‌سوساتی دیوانی و ئیجاره و خه‌ساندنی مسکین و گهر و ته‌شقه‌له‌ بوو بی. ره‌نجی شان و
کشتوکال و مالی‌ه‌لال، به‌شی خوم سن پادشای ناودار و گهلن بزورگه‌واری رۆژگارم دیوه،
که‌سیان نه‌ونده‌ی سهید نه‌حمده مه‌جلیس نارا و له‌سه‌ر سفره‌ی خوی رووخوش و حه‌ز به‌نان بده‌یم
نه‌دیوه. زوریش جه‌سور و به‌غیره‌ته، نیشان به‌و نیشان له‌ رتی حه‌ج له‌سه‌ر نه‌مه‌ی پیاویتی
نه‌وره‌حمان پاشای میرحه‌ج که (مرعی) ناو بوو حوشتی دابو به‌کری به‌حه‌جاج و دوابی
حوشته‌کانی لئ شار دبوونه‌وه سهید له‌و سه‌توه‌تی نه‌وره‌حمان پاشایه‌ نه‌ترسا (مرعی) دایه‌ به‌ر
قه‌مچی.

تاخ، نه‌مانه‌ دواي خویان قه‌دریان نه‌زاترن. نه‌مرۆ زیندوو به‌کمان هه‌یه‌ نه‌ک ته‌نها ناودار، بگره
به‌هه‌موو معنایه‌که‌وه هه‌لکه‌وتوه، نه‌بی به‌خیر من راوه‌ستم تا نه‌و نه‌مری؟! نه‌جا دوو شیعی
مه‌رسییه‌ی یا شینیتیکی زبانی بو‌یکه‌م؟!، نه‌وه‌للا باوکه، ناوه‌ستم، ره‌نگه‌ من له‌پیش نه‌ودا
بمرم!. نه‌ویش خوانه‌کا، یاخو تا من ماوم نه‌مری، دل‌م ته‌نگ نه‌بی و نه‌گریم!. دواي من که‌یفی
خویته‌تی.

۱۰- توفیق وه‌هبی

کاتی کورینیم بوو، که‌وتبوومه‌ کۆری مه‌لا نه‌دیه‌کان، وه‌ک مه‌حوی و نه‌حمده‌ صائب و مه‌لا
عویتد و به‌کی له‌ کۆنه‌ مه‌لاکان که‌ که‌وتبووه‌ وه‌زیه‌ی دیوانیه‌وه و دیسان هه‌میشه‌ هاوشینی نه‌و
مه‌لا یانه‌ی نه‌کرد، زۆرتتر له‌ مالی نه‌وانیش کۆ نه‌بوونه‌وه. نه‌و زاته‌ مارف نه‌فه‌ندی صندوق
نه‌مینبی بوو مخلص (مه‌عروف وه‌هبی) بوو، باوکی توفیق وه‌هبی. دیته‌ منی خوش نه‌ویست
هه‌رچه‌ند نه‌چووومه‌ نه‌وی، نه‌م کورپی تازه‌ پیتی گرتبوو، جووتی پاوانه‌ی زیوی له‌ پیدا بوو

به‌خله‌خل و خرنگه‌ی پاوانه‌ راست نه‌هاته‌ باوه‌شی من نه‌وسایه‌ش گروگالی مندالی نه‌و وه‌ک
واتا تازه‌کانی ئیستی له‌ شیوه‌ی وشه‌ی مندالانی تر جوئی بوو. گه‌ردشی چه‌رخ منی دوورخسته‌وه
چوومه‌ نه‌سته‌مول. نه‌ویش هاته‌ مه‌کته‌بی حه‌ریبه‌ی نه‌وی. دیسان نه‌مدی به‌لام نه‌ده‌هاته‌وه‌ بیی
که‌ مامه‌ی مندالی نه‌و بووم!. تا هه‌موو لایه‌ک هاتینه‌وه‌ به‌غدا. نه‌و به‌هوی خوتینه‌واره‌که‌یه‌وه‌ له
نه‌سته‌مول پیتی بوو به‌نه‌رکانی حه‌رب. له‌ عیراقداه‌ که‌وته‌ کاره‌وه. له‌ پیشدا خزه‌تیک‌ی باشی
خوتینه‌وه‌اری کرد و بناغه‌ی الف بای لاتینی دانا... به‌کی له‌ پروفیسوره‌ ناوداره‌کانی فرانسه
(په‌روتد) له‌ ده‌وری ره‌واجی لاتینی دواوه‌ و من به‌کوردی له‌ (ژیان) دا نه‌شرم‌ کردوه. زور
ته‌قدیری توفیق وه‌هبی کردوه. دواي نه‌وه‌ بوو به‌متصرفی ئیره‌ و هات خزه‌مت بکا. بوئی بووه
نه‌گه‌ت! چه‌ندیک‌ به‌نه‌نگه‌وبستی دیوانی نه‌و ده‌وره‌ ته‌نگانه‌یه‌کی ته‌واوی کیتشا، به‌لام نه‌به‌زی
له‌و سه‌رده‌مه‌یشدا هه‌ر خزه‌متی عیلم و نه‌ده‌بیاتی کوردی کرد و (ده‌نگی گیتی تازه‌ی) ده‌رکرد.
نه‌جا هه‌ندی وشه‌ی که‌س نه‌بیستوی هیتایه‌ مه‌یدان که‌ له‌ودا من جوئی بوومه‌وه، نه‌و بوو
به‌وه‌زیر، ئیستاکه‌ وه‌زیر نیبه‌ هونه‌ر نه‌وته‌ هه‌ندی له‌ سیفاتی چاکه‌ی بخه‌مه‌ رووی نه‌وانه‌ی که‌
چاکه‌ی ده‌رباره‌ کردوون و پیتیان نه‌زانیه‌وه. جاری له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که‌ به‌تیری کورداپه‌تی له‌ پایه‌ی
نه‌وجی سلیمانیدا سه‌ره‌نگری بوو دیسان تا بوئی لوا به‌دامه‌زاندنی هاووزبانه‌کانی خوی دریغی
نه‌بوو. زور که‌سی له‌ سایه‌ و په‌نادا حه‌سایه‌وه‌ و زوریش خزه‌متی سحافه‌ و سه‌قافه‌ی کردوه.
له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که‌ خیری نابونه‌یه‌کی بو (ژین) نه‌بووه‌ ده‌سته‌ براهیه‌کی وه‌ک (ده‌نگی گیتی
تازه‌) ی هیتایه‌ مه‌یدان که‌ له‌ گیتی کورده‌واریدا ده‌نگی داوه‌ته‌وه. به‌راستی عالم و زبانزان و بی
ده‌عیه‌یه‌. خوا بکا هه‌شت نۆیه‌کی وامان زیاد بین و ده‌ورپشتی مؤیدی کورده‌واری (نه‌مین زه‌کی
به‌گ) بگرن.

۱۱- به‌درخانیه‌کان

هه‌موو جاری له‌ به‌یروته‌وه‌ رۆژنامه‌ کوردیه‌کانم بو‌ دیت. هه‌یج درۆی تیا نیبه‌ چاوم روون
نه‌بیسته‌وه‌ و دل‌م نه‌گه‌شیتته‌وه. ناوی کامه‌ران نه‌مباته‌وه‌ سه‌ر ده‌وره‌ی کامه‌رانیه‌ک که‌ له
نه‌سته‌مولدا له‌گه‌ل به‌درخانیه‌کان رامان‌بوارد و زور جار له‌ شه‌ره‌فی مصاحبتی نه‌مین عالی به‌گ،
که‌ هه‌ردوو کمان له‌ (قاضیکوی) دراوسێ بووین. هه‌میشه‌ له‌ مه‌جلیسی نه‌ودا رامان نه‌بوارد.
(مه‌حمود پاشای ئورفه‌ی)ش که‌ له‌ شوورای ده‌وله‌تا نه‌عزابو نه‌هات شه‌ترنج به‌رته‌وه، به‌قه‌د
فیلیک زل بوو، به‌پیدا به‌یه‌ک له‌ نه‌سپ نه‌که‌وته‌ خواره‌وه، پاشاهی و شاه‌ی مات نه‌بوو. ئیمه
(مه‌دحه‌د به‌گ و حه‌سه‌ن به‌گ، مراد به‌گ و حه‌سه‌ن پاشا) له‌ شویتیکدا نه‌عزا بووین، زه‌مان
به‌سه‌ردا رۆی هه‌ریه‌که‌ که‌وتینه‌ جیبه‌ک له‌م دوایه‌یدا له‌ خزه‌مت (عه‌بدولر‌ه‌زاق به‌گ) دا نه‌و و
(سه‌ید ته‌ها) و من له‌گه‌ل (حه‌یدره‌ به‌گی) والی موسل هاتینه‌ موسل، نه‌وه‌بوو (نه‌وزاد

حهرامزاد) که (مرخص) ای اتحاد و ترقی بوو دهرمانخواردی کرد و بهزه هرکوشتی. پاش نهوه خلیل بهگ متصرفی (ملاطیه) بوو، منیش له نهاماسیه بووم. دراوسیتی یهک بووین. (میجر نوئیل) هات بوئو ناوه. سوپای مستهفا که مال دهوره یان گرت. ئیمه بههوی (بهدری ناغا) و عهشائری کوردهوه رزگارمان کرد کاتنج گه رامهوه بو عیراق له حهلهب دیسان کامهران و جهلادت و مهمدوح خزمهتییکی زوریان کردم. دواي هممووان جهلادتم له بهغدا دی. تهماشاکهن وا کامهران گیانی خوئی و ژیانی له پتی قهومیسه تی خوئی بهخش ئەکا. له همموو شوئینیک و دهولهتیک و جهمعیهتیکدا تاوازی داد و بیدادی نهوه له کارایه، بهو دوعایه بی که پیران بوئی ئەکهن.

۱۲- نهجهی جاو

نهوه خوژگهه بهخوئی، نهگه نه تانهوی بیسین بهشوئین منا وهرن پاش نیوه پروان له حهوشی مزگهوتی سهید حهسهندا له دهسته راستهوه له بن تووه کهدا یهکی لیتی راکشاهه، سینیهکی ههلوای گهزۆ و ماجومی و مهسکه تی له ژووور سهری خوئی داناوه. خهریکه ماندووویه تی خوئی نه حهسه سینیهتهوه. نهگه نه تهوی خه بهری که یتهوه دهست بهره بو حهلوایهکی نهوه ههلهدهستی، پر چنگی ئەکا له ههلوایه نه لئی فهرموو، وا نه زانی تو مشته ریت و لیتی نه کری. نهوهنده یشت بی نه لئی: نهه حهلوایه بو هه ندیک بایی چل ملیونه و هه ندیکیش چل ملیونیان هیه هه فلستیکی بی نادهن! ئیتر نه که ویتنه فهلسه فه.

نهه زاته که له گه تیکه ریش سهپی کوئیک و کراسه شریکی له بهردایه، هه میسه سنگی بهرله لایه. مووی سنگی و هکو پووشی شاره زووور به ده ره وهیه. ریشیش هیهج دهستی لئی نادا ههروا به ته بیعت خوئی پیکاهاتوه. جار به جار ده لاکت به خیری خوئی ماکنه بهک به ریشیا دینی، کورتی نه کاتهوه. ئیتر ههروا هه رچی ته کلیفیکی تری توالت تهراش و بیجامهیه نهوه لیتی نازادهیه.

به یانیان زوو که ههلهدهستی سینی حهلوایهکی نهگری به بن دهسه وه له سهردا به با زاردا نهرواته خوارهوه له زور لاهه منداله وردکهی بیعاری شوئین نه که هوئی، ههلوای لئی نه فرین، بهردی پیا نه دهن هیشتا دهستی له کهس نهوه شانندوه. سا نهگه چهند ههلوایهکی نهویش ناسیاوه کان لیتی بکرن. جار لئی به پیشه وه پارهی حهلوایه کهی لئی نه داتهوه، ئنجا کوئیره کهی لئی نه کری نه یخاته باخه لیه وه و دیته وه. له چایخانه کهی بهر مزگهوتی سهید حهسهن چایچه که چای بو تینهکا، کوئیره کهی پتیه نه خوا و ئنجا نهگه که سیکی دهستکهوت قوماره کهی له گه ل ئەکا هه میسه دهسته به کاغزی نهسکه ملی له باخه لایه. تا قوماری بو هه لکه وتی هیهچی تر ناکا و نهگه هه لوایشی نه فرۆشتی و هیهچی نه بووی کوئیره بهک و دهسته به کاغزی له باخه لایه. زور جار که زانیومه هیهچی نه بووه نانی بی بکری ده فلسم بو راکرتوه وتوومه نه مه تو قهرزی کوئت له لاهه

نه تدهمی نانی بی بکری، نه بوستهوه. کوئیره بهکی گهرمی له بن باخه لی دهرهیناوه وتوویه نهوه کوئیره. بهم رهنگه، مهردیکه، نه بهردیکه، به برسیستی، به پروتی، به سه رما، به گهرما، به بی جییی، به بیکهس نانهوی. گله بی ناکا، چاوی له خیری کهس نییه. جار به جار که نهچم نه یه دۆرمه وه نه مهوی له قهرزه کۆنه کهی شتیکی بدهمه وه به زور پاره کهی نه دهم به سه ردا. نهویش به زور نهوهنده هه لوایه سه سه ر نهو مندالانهی که دانیما له دهورین دابهش ئەکا. بهم حاله وه که موحتاجترین و بی ری و جی ترینی به شه ره، چهند سه رما و سوئله و نه خوئی دیوه و چهند بهردی مندالانهی لی دراوه هیشتا تو فیک و کفریکی له دهم نه ترازوه. نه مهیش نمونه به که خوا پیشانی ئیمه ی نه دا. نه لئی سه برکه ن چهند خو شه ویسته لای من که نالووده ی فیل و فه رج و شه ر و مالی خه لک خواردن و حه سه رتی و ده ولت و باده و ته فره ی ژنان و دهردی موزاهه ره و سه ره خوئی نه ولادم نه کردوه. که مریش هیهچی له پاش به جی نامینی که داخی بو بخوات و ببیته میقرۆبی شه ری نه ولادی، خوژگهه به خوئی!

۱۳- مهولهوی (۱)

جاریکی تریش نووسی بووم، مندال بووم، له بیرمه جاری مهولهوی هاته مالی ئیمه، قاپووتیکی کورکی سهوزی له بهردا بوو، منیان خسته باوه شیه وه و ده می ماچ کردم، له ده می دهم ماچکردندا چاوم به چاوی کهوت، بروسکه یهکی پر خنده ی لئی نه بووه. مهولهوی ناوی عهوامی (عه بدولر حیم) ه، بو شیعیر (مه عدووم)، که چی له همموو شیعریکدا مه وجوده. نه چیته وه سه ر مه لا نه بویه کری مصنف خوا لیتی رازی بی. له هوزی (تاوغ گۆزی) ن، پیبری خدری شاهوش له وانه. له سالی ۱۲۲۲ ی هیجری - ۱۸۰۴ ی میلادی له خاکی جوانرۆ له دینی (تاوغ گۆز) دا (۲)، هاتوته دنیاوه. نهو خوئنده واریه بلنده و نهو همموو ناساره دلپه سه نده به فه قتیبه تی له مزگهوتانا فیری بووه. دوازه عیلم بووه، له (عه قیده) باوه ردا ماهیر بووه. عه قیده نامه کانی له میسر دا به هوی هیممه تی هاو لاتیبه کانی خو مانه وه له چاپ دراوه.

له پیشدا به فارسی و عه ره بی شیعی و تووه. به سه وداي مه عنه ویاتی شیخ سراج الدین (قدس سره) هه موو ناساریکی و کرداریکی نه قشی هه ورامانی لی دراوه و په رده ی په نهانی مه عنه ویاتی به سه ردا کیشراوه. مهولهوی به هوی محبه بت و حورمه تی به گزاده ی جافه وه هیجگار (قادر بهگی که یخه سه ره بهگ) که مامی مه حموود پاشا و وه سمان پاشا بووه له تهک به گزاده دا رایبواردوه. شوهره تی مهولهوی دوو بهشی به قادر بهگ و مه حموود پاشاوه بووه. زورتر شیعه رکانی نهوان

(۱) له راستیدا نهه بابه ته ی پی ره میترد سه باردت به مهولهوی له بهشی یه که می نهه لاپه رانه دا بوو به لام له نووسینه ودها که وته بهشی (۱۳) وه.

(۲) مهولهوی له دینی (سه رشاته) ی ناچه ی تاوه گۆز له دایک بووه.

کۆیان کردۆتوه و دهرباره‌ی ئەوان بووه.

مالی مه‌وله‌وی له (چورستانه) بوون^(۳). که ئیستا ناوایی جه‌نابی (ئه‌حمده‌ی به‌گی حه‌مه‌ی سالح به‌گ)ه. له‌و زه‌مانه‌دا سه‌د مالن له‌ ئه‌فغانه‌ستانه‌وه هاتونه‌ی شاره‌زور، مه‌وله‌وی که‌چیکه‌ی لێ هه‌تاون که ناوی (عه‌نهر خاتون)ه و مه‌وله‌وی شینی ماته‌می کرده‌ی بۆ عه‌نهر خاتون. (سه‌ید محه‌مه‌د و سه‌ید ئه‌حمه‌د و سه‌ید مه‌حمود و سه‌ید عه‌بدوللا) چوار کوری بووه، له‌ چورستانه‌ی ره‌چه‌له‌کی براره‌وه. ته‌نها سه‌ید عه‌بدوللا ماوه. ناچار رای کرده‌وه گوازتویه‌ته‌ پشت قه‌لای شه‌میران له‌ دێی (سه‌رشاته) له‌وئ وه‌فاتی کرده‌وه. ته‌ئریخی وه‌فاتی سالی ۱۳۰۰ی هه‌یجری ۱۸۸۲ی مه‌سه‌یحیه‌ی. زاتیکه‌ی میانه‌ی بالا، ریشیکه‌ی ته‌نک دوو چاوی به‌ره‌ونه‌ق و پر جیلوه. ئەو چاوه‌ی جوانانه‌ی له‌ دواییدا کۆتیربوو. گه‌فتوگۆی له‌سه‌رخۆ وه‌ک شێخی ضیائه‌ددین دانه‌دانه و به‌نوکه‌ته و نیوه‌ خه‌نده‌یه‌کی به‌مه‌عنا که‌ ئیما‌ی دلپاک‌ی و رووناکی بکا، جار‌جار نا‌هیکه‌ی به‌سۆز له‌ کورده‌ی ده‌روونیکه‌ی پر عه‌شقی مه‌عنه‌وی ده‌هاته‌ ده‌ری، وه‌ک ته‌وه‌جوه‌ی شێخیکه‌ی نه‌قش تایییدی راپه‌ته‌ی ده‌کرد و به‌و عه‌شقه‌وه به‌جۆش. ئەمه‌ مه‌وله‌وی خۆی، ئەمه‌یشه‌ی شیعهرکانی وه‌ک ئاوی حه‌یات له‌ توتی میدادا.

شیعری مه‌وله‌وی به‌ده‌نگی خۆش و هه‌یجرانی (عه‌زیزی ئامینه) وه‌ له‌نا و ئیمه‌ به‌ره‌وی په‌یدا کرد. عه‌زیز گۆینه‌یه‌کی عه‌زیز بوو. له‌ مه‌جلیسدا هه‌یجرانی و له‌ چیا‌دا قه‌تار هه‌ر له‌ ئه‌هات. ئەمه‌ راسته‌ که به‌یانیه‌که‌ له‌ راره‌وه‌دا قه‌تاریکی خوتیند که‌وی کوه‌سارانی هه‌تایه‌ جونه‌وش و قاسبه‌. یه‌ک دوو شیعری بوو، زۆری له‌ دل نه‌سه‌ند، ئه‌یجگار له‌ به‌ه‌ارادا. له‌ ئیوارادا له‌سه‌ر کارێزی شه‌ریف که‌ ده‌یگوت: وه‌ه‌اره‌ن، سه‌وزه‌ن، ئاوه‌ن، پێکاوه‌ن.

یاخوو:

گول چون رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان

به‌فراوان چون سه‌یل دیدی من جۆشان

یا به‌یانیان که به‌قه‌تاره‌وه ئه‌یگوت:

له‌ ورشه‌ی شه‌ونم له‌توتی په‌رده‌وه

نیرگس مه‌ست مه‌ست چه‌م بلاو کرده‌وه

ئه‌مانه و ئەو ده‌نگه‌ داویدییه و نه‌شه‌ی به‌ه‌اران و دلپاک‌ی ئه‌وسای یارانه. جا لیکه‌ی به‌ده‌نه‌وه چ شۆزیک و چ سۆزیکه‌ی ئه‌خسته‌ که‌له‌ و ده‌روونه‌وه، من ئەم شۆره‌م هه‌ر له‌ که‌له‌دا بوو ئه‌م‌وسه‌ت به‌سه‌ر یارادا دابه‌شی که‌م. به‌لام شێوه‌ی زوبانه‌که‌ی ئەو گیانه‌ شیرینه‌ی له‌ ئیمه‌ شارده‌وه‌ ته‌نها

(۳) تکایه‌ بۆ زیاتر شاره‌زابوون له‌ ژبانی مه‌وله‌وی و خێزانی و شیعهرکانی و دۆست و خۆشه‌ویستانی، ته‌ماشای یادی مه‌ردان به‌شی دووه‌می مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مه‌درس بکه‌.

چه‌ند که‌سیک له‌ هه‌وراماندا تیبی ده‌گه‌یشتن. ئەو سه‌رده‌مه‌ی له‌ ئه‌سته‌مو‌ل شاعیره‌کانمان له‌ رۆژنامه‌دا به‌ریز نه‌نووسی له‌وئ که‌س له‌ مه‌وله‌وی نه‌ده‌گه‌یشت. نیازم بوو وه‌ک شینی حه‌مه‌ی ئاغای ده‌ربه‌نده‌قه‌ره و چوار شه‌خس ره‌نجووریم کرد به‌تورکی ئه‌ویش وه‌رگێرمه‌ سه‌ر تورکی. به‌لام ئەو گیانه‌ بلنده‌ له‌و گۆره‌ ته‌نگه‌دا نه‌ده‌گونجا و دانه‌مه‌رکا!. ئەو ئاره‌زووه‌م هه‌ر له‌ دلا مایه‌وه‌ تا هاته‌وه‌ و به‌زۆره‌ ملی ئالاندمیانه‌ نووسینی رۆژنامه‌وه‌ و ئه‌شبایه‌ هه‌موو ژماره‌یه‌ک هه‌یج نه‌بی شه‌ش حه‌وت ره‌نگ نووسین بنووسم، عیلمی و فه‌نی، ته‌ئریخی کردوگۆشی، گالته‌وه‌گه‌پ، ئه‌بجتماعی، حقووقی، ئه‌ده‌بی، ئه‌ده‌بیاتمان له‌ هه‌موویان بۆ ئەم خاکه‌ پێشتربوو. جارێ له‌ په‌ندی پێشینه‌وه‌ ته‌یه‌ه‌لچووم، دیتم ئەوه‌ خه‌رجی عامه‌، بالا نییه‌، ئنجا هاتم به‌فه‌نی (ئه‌سه‌پری تیزمه‌ - جه‌لبی ئه‌رواح) گیانی مه‌وله‌ویم هه‌تایه‌ (ژیان)وه‌ و ژبانه‌وه‌. له‌ قه‌لای زالمی زه‌لم وه‌ک تافه‌که‌ی زه‌لم کیشامه‌ ده‌شتی شاره‌زووری ئه‌ده‌بیاتی کرده‌وه. ئەو تافه‌که‌یه‌ ئه‌له‌کتریکه‌ی نووری لێ په‌یدا بوو روه‌که‌ی و ئه‌سه‌له‌که‌ی بووه‌ په‌لکه‌ زێینه‌ی کوردستان.

ئاخ هه‌ر خۆم ئه‌یزانم چه‌ندم ره‌نج داوه‌ تا له‌م لا و له‌ولا کۆم کرده‌وه‌ خوا هه‌قه‌ بۆ ئەمه‌ موفتی^(۴) هۆی کرده‌وه‌ و دیوانی مه‌وله‌وی دامه‌ و حه‌سه‌ن به‌گی عه‌لی به‌گی جافیش سه‌راوردی مه‌وله‌وی ده‌ست خستم. خوا هه‌ردووکیان پایه‌دار و کامگار کا.

باوه‌رم نه‌ده‌کرد من بگه‌مه‌ ئەو رۆژه‌ی فه‌ردی مه‌وله‌وی کۆیکرتیه‌وه‌ و له‌ چاپ بدری. خوا هه‌ردووکیانی بۆ من ئاسان کرد. له‌ هه‌ر شوتینێ ناله‌یه‌کی مه‌وله‌ویم بیست خسته‌مه‌ قه‌وانه‌وه‌. به‌لام زۆر داخی دیوانی نالی و کوردی و شێخ ره‌زا و حاجی قادرم له‌دلا بوو که‌ ئابرووی ئەو یادگار هه‌ر جوان جوانانه‌یان بردبوو. من به‌شی گرانترم گرته‌ ئه‌ستۆی خۆم زوبانی هه‌ورامی و زوبانه‌وه‌ی مه‌وله‌وی ئه‌مه‌رۆ له‌م خاکه‌دا که‌م که‌س ئه‌یزانی. هه‌رچی خۆم نه‌مزانیه‌ی به‌ (که‌عبه‌ی الاخباری کوردستان (مه‌لا عبدالله)^(۵) که‌ وه‌ک مه‌وله‌وی له‌دواییدا چاوی نابینا بووه‌ و به‌شاعیری هیوای ئه‌ده‌بیاتمان، بینای هیوا (گۆران)^(۶) ساغ کرده‌وه‌. وه‌ له‌ته‌رتیب و چاپیشا ره‌نجم دا چ ئه‌سلی شیعهرکان و چ چاپه‌که‌یان راست و ره‌وانه‌ خانه‌ی چه‌وتی و راستی بۆ ناکه‌م. خۆزگه‌ شیعری مه‌وله‌وی ئه‌هلی دل ته‌یخوتینه‌وه‌. گۆران ویسته‌بووی غه‌زه‌لیکی هه‌لبێترێ بیکا به‌عه‌ره‌بی، هه‌رچی ته‌ماشای کردبوو هه‌لبێاره‌ بوو. خوا ئه‌یزانی و ئه‌هلی مه‌عنا باوه‌ر ده‌که‌ن که‌

(۴) موفتی: موفتی سلیمانی - مه‌لا عه‌زیزی موفتی - زانای نایینی.

(۵) مه‌لا عه‌بدوللا (مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ربوانی) شاره‌زای شێوه‌ی هه‌ورامی که‌ یارمه‌تیه‌کی زۆری بیره‌مێردی داوه‌ له‌ وه‌رگێرانی شیعهرکانی مه‌وله‌ویدا.

(۶) (گۆران) مامۆستا گۆرانی شاعیره‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌ورامان مامۆستا بووه‌، شاره‌زایی له‌ شێوه‌زمانی هه‌ورامیدا په‌یدا کرده‌وه‌.

رۆحی مهولهوی وهک (مثنوی) مهولهوی (۷) رۆح نهواز و دلپهسهنده. تائیسستا له پهردهی زوبانی هه وراماندا بوو وا ده رکهوت. چونکه هه مووی پینج سه د لا په ره ی نه گرتوه. کردمان به دوو جلد. هه رزانتربش نه بی.

جلدی یه که می مهولهوی وهک گری ناگری زهردهشتی له سه رکۆی ئاته شگاوه، که شاعیری بلند هه میسه یادی کردوه، دره وشا یه وه کوردستانی پر کرد له نووری نه ده ب. زۆرم پین خوشبوو که به بازاردا نه رۆیم هه ندی دیوانی مهولهوی به ده سته وه و هه ندی له بهر وهک بولبول به نه غمه ی رۆحی مهولهوی جریوه بیان نه هات. ئۆف چه ند خوشه دهنگی هه سستی و به باده ی هه سستی نه شه ی سه ره سستی. من نه وا دوابی رۆژمه به وته ی خۆم نه بی نه ده بیستی زۆر قه وم و ناودارانی زۆر میلله تم دیوه هه چیان نه وه نده ی رۆحی مهولهوی پرچۆش و خرۆش نیسه. رهنگه له مه عنای شیعری مغلقی عه ره بی نه گه م که (معلقاتی سه به عه)، حه وته وانه ی که عبه پینج و تاب و برقه ی شیر و ئوشترم نه خاته که لله وه. (بیدل) (۸) یش خه وم لئ ده خا و مه ولهوی به ناله ی دل سۆزی به وه بیداری کردمه وه، مه عدومم له قولله ی قه زاله ی عه ده مه وه هینایه سه رکۆی ئاته شگا.

وا ده زانم نه م دیوانه له نه ده بیاتی کوردیدا هالالی شه واله، هه ورامان به ئاشوویی زه مان شیوا. به رگوزاری مه عدوومی تازه رهنگ و بۆی به هار په یدا نه کا. خۆزگه وهک نه مردم دیوانی (مه ولهوی) م به چاپکراوی دی نه شمیبست رادیۆی عیراق به دهنگی (ره شۆل) و یه کتیک ترقه تار و هه جرانای و ئای ئایی به شیعری مه ولهوی نه رازانده وه.

وه سیه تنامه ی پیره میرد

نه مجاره نه مرم، له مردن ناترسم، ژیانیکی باش و عومریکی درێژم رابواردوه، گه لئ شاران و ولاتان گه راوم، گه وره و پادشاهانم دیوه، تالی و سویری زۆرم چه شتوه. به نیوه خوینده واری له سلیمانی ده رچووم و خویندنیکی به رزم هینایه وه. به سه ره ریزی نه زانم که له ریتی باوه ری خۆما حه پس و زیندانیکی زۆرم دیوه. له م ولاته دا دوو چاوم هه بووه، یه کت زانست و یه کت ژین. ئیسته که ئیتر له وانه یه که لکی خزمه تم پینوه نه مینتی به م به بار به سه ره خه لکه وه، روو نه که مه وه قایی نه به دی به بی نه وهی که مالی که سم خوارد بی، موحتاجی که س بوو بیتم. هه یچم پاشه که وت نه کردوه، هه یچیشم له دوا به جئ نه ماوه چاوم له دوا ی خۆم نیسه، خۆم به ئاخرخیر نه زانم. هه رچه نده یه گانه هیوام نه وه بوو که بیینم قه وم و میلله ته که م په یهک له مه به رتر و خوینده وارت و پینگه یشتووتر بن، بوو به گری له دلما و نه مدی. له گه ل نه وه شا به ختیارم چونکه بۆم ده رکه وت که

(۷) مهولهوی (مهولانا جهلاله ددینی رۆمی) خاوهنی مهسنهوی (سرودی نهی).

(۸) (بیدل) شاعیری به ناونایگی ئیران. که هه میسه ناوی له گه ل ناوی (کلیم) دا پینکه وه دیت.

قه وم و میلله ته که م له پینشه که وتان و هه موو جۆره توانا و قابیلیه تیکیان تیدایه. ئامۆژگاریم نه وه یه بخوین کور و کچ تا خوینده وار نه بن بی سووده. هه موو شتییک به عیلم و فه نه وه یه. وه کو وتوو مه:

«لای من به خوینده واریه، ئاه خوینده واریه
هه ر میلله تی که فه نی نه بی، ده ردی کاریه
ئاخ خۆزگه خویندنیس وه کو من ئاره زوو نه که م
بیسینم و نه بیته گرتی قورسی کفه نه که م»

ئامۆژگاریم نه وه یه به شوین ماده مه که ون، دنیا زۆر به گران مه گرن. تا نه توانن خزمه تی راست و بی موقابلی قه وم و زمان و ولاته که تان به کن و ده سستی داماوان بگرن و له دین لامه ده ن. خوا و پیغه مبه ری خۆتان بناسن و ره وشستان پاک و خاوتین بی.

ئامۆژگاریم نه وه یه چاپخانه که مه فه وتین، نه م قه له نده رخانه یه تیک مه ده ن. نه و یهک دوو که سانه نه م به یینه له م قه له نده رخانه یه دا خۆیان داوه ته په نای من بی نازیان مه که ن حه قیان به سه ره مه وه یه.

رۆژنامه که ش له ده ست مه ده ن. چاپخانه که ئیش پینکه ن چونکه له لایه که وه ناکوژیته وه و خزمه تیک پی نه کریت له لایه کی تریشه وه نه و جیهه تانه ی من یارمه تیم داون به لکو به هۆی ئیشکردنی چاپخانه که وه نه و یارمه تیه یان لئ نه بریت.

ئامۆژگاریم نه وه یه شیعر و نووسینه کانم کۆکرایه وه مه یفه وتین ئیسته فاده ی لئ نه کریت. ئامۆژگاریم نه وه یه له گردی یاره مینین. بۆم مه گرن. نه گه ر زۆر بیرتان کردم جار جار سه رم لیده ن. فائق نه م ئامۆژگاریانم بۆ تویه و بۆ نه و که سانه یه که به ته نگمه وه ن.

ژیانی پیره میرد

یه که م: ژیا نی له خویندن و فه رمانی میریدا:

* پیره میرد ناوی (توفیق مهحمود هه مزه) یه. واتا توفیق به گی مهحمود ئاغای هه مزاغای مه سه رف.

* له سالی ۱۸۶۷ ی زاینی، ۱۲۸۸ ی کۆچی، له گه ره کی گۆیژه له شاری سلیمانی له دایک بووه.

* باپیری (وه کیل خه رج) واتا به رپر سیاری دارایی (نه حمه د پاشای دوا میری بابان) بووه. بۆیه ناسراوه به مه سه رف (مه صرف). توفیقی مهحمود ئاغا، له ته مه نی شه ش، حه وت سالیدا، نراوه ته به ر خویندن، یه که مجار نه چیتته حو جره ی مه لا حوسه یه نه گۆجه قورئان و کتیبه سه ره تاییبه کانی خویندنی حو جره ی نه و کاته له وئ ته وا و ده کات. ئنجا نه چیتته حو جره ی مه لا

سه عیدی زلزله بی.

* دواى ئه وه ژيانى فه قیبه تى دهست پیده کات. له سه ره تا وه له مزگه وته که ی باپیری که ئیستاش ماوه (مزگه وتی هه مزاعا) که نزیك مالى خوڤان بووه، لای مه لا مه حموود دهرسى عهره بی ده خوینیت. له خویندنى عهره بیدا ده چیتته پیشه وه و دهست ئەکا به خویندنى (سیوطی) به دواى خویندندا وه که ههر فه قیبه کی ئه وه سه رده مه له شار و جیگه ی خوڤى دوور ده که ویتته وه. ده گاته مزگه وته کانی شاری (بانه) له کوردستانی ئیران. ماوه یه ک له وئ ماوه ته وه و گه راوه ته وه بۆ سلیمانی.

* له ئه یلوولی سالی ۱۸۸۲ی زایینیدا، له ته مه نی (۱۵) سالییدا ده بیته به کاتبی نفوسی سلیمانی. زۆری پڤ ناچى ده بیته به کاتبی (ظیط) ی دادگای سلیمانی.

* له حوزهیرانی ۱۸۸۳د کراوه به کاتبی ئه ملاکی هومایونی له هه له بهجه.

* له ئه یلوولی سالی ۱۸۸۶د ده بیته به باشکاتبی مه حکمه مه ی شاریاژتیر.

* له تشرینی یه که می سالی ۱۸۹۵د بووه به معاون مودیری شاری (که ره لا) به لام نه چوه و دهستی له کار و فه رمانی میری کیشاوه ته وه.

* شیخ مسته فای نه قیب کردویه به وه کیلی خوڤى بۆ راپه راندنی ئیش و کاره کانی و ژیانیکى باش و له بارى بۆ خولقاندوه.

* له سه ره دهعه وتی (بانگ کردنی) سولتان عه بدولحه مهید، شیخ مسته فای نه قیب و شیخ سه عیدی هه فید، کاروانیک ریک ده خه ن و له سالی ۱۸۹۸ی زایینیدا، ده چن بۆ تورکیا، پیره میرد، ده بیته هاوسه فه ریان. دواى باسی ئه م کاروانه و سه فه ره ده که ی.

* له ئهسته موڤ له (مابه ی) ده بنه میوانی پادشاهی. له پاش سالتیک له گه ل شیخ سه عید و شیخ مسته فا و گه ل له رۆشنبیر و پیاوانی به ناوبانگی سه فه ره که یاندا ده چن بۆ (هه ج)، توفیق ده بی به حاجی توفیق، له لایه ن پادشای عوسمانییه وه پایه ی (به گ) یتى دراوه تى و بوو به حاجی توفیق به گ.

کاتیک له هه ج ده بن، وه فایى شاعیر و سهید ئه حمه دی خانه فای که رکوک، ده بنه هاوړتی حاجی توفیق. له گه رانه وه دا له رتی حیحاز وه فایى کۆچی دواى ده کات و، ههر له وئ ده نیژتیت. سهید ئه حمه د رووه و عیراق دیت و حاجی توفیقیش ده چیتته وه بۆ تورکیا.

* له وه ساله دا (عه زه ت پاشا) ی کاتبی دهرباری شه هریاری، وه لامی ئه وه نامه یه که (ناصرالدین شا) بۆ سولتان عه بدولحه مهیدى نووسیوو، به حاجی توفیق ده نووسیته وه، شیوه ی نووسینى نامه فارسییه که و خه ته که ی و زبره کی حاجی توفیق زۆر به لایانه وه په سه ند ده بیته. له به ره مه له (۱۴) ئه یلوولی ۱۸۹۹د فه رمانی شاهانه ی بۆ دهرده چیت و ده بیته به ئه ندامی مه جلیسی

به رزی ئهسته موڤ. ههر له وه ماوه به دا به هوڤى عه زه ت پاشاوه له ئهسته موڤ له کۆلیجی یاسا (کلیه الحقوق) وهرده گیریت و بروانامه (شه هاده) ی حقوق وهرده گرت، له ته موزی ۱۹۰۵د که بانگی مه شروتیته درا و مه جالیس تیکچوو، حاجی توفیق هه تا سالی ۱۹۰۸ له ئهسته موڤ به محامیه تی و گوڤار و رۆژنامه وه خه ریک بووه.

* له سالی ۱۹۰۷د که (کۆمه له ی کورد) به نه یینی پینکها ت به سه روکایه تی (شیخ عه بدولقادری شیخ عه بدوللای شه مزینی) وه له سالی (۱۹۰۸)د که حیزبی (اتحاد و ترقی) که مالبسته کان سولتان عه بدولحه مهیدیان لا برد، ئه وه کۆمه له یه به ئاشکرا خوڤى ناساند وه پیره میردیش یه کیک بوو له ئه ندامه کانی.

* له مانگی ئه یلوولی سالی ۱۹۰۹د بووه به قائیم مه قامی چۆله میرگ.

* له مانگی نیسانی ۱۹۱۲د بووه به قائیم مه قامی (قه ره مرسل)

* له شویاتی ۱۹۱۵د بووه به قائیم مه قامی (بالاوا).

* له ئه یلوولی ۱۹۱۶د به هه مان پله بۆ (بیت الشباب) دانراوه.

* له مارتی ۱۹۱۷د به هه مان پله بۆ (گموش کوی) دانراوه. له هه مان سالدا و له هه مان پله دا چۆته (اطه پازاری، هه گبه لئ ئوطه) که دوورگه یه کی خوڤ و ناوداری تورکیا و هاوینه هه واره.

* له مانگی نیسانی ۱۹۱۸د کراوه به (متصرف) ی شاری (ئه ماسیه) له تورکیا. هه تا سالی ۱۹۲۳ له وئ بووه.

* که حکومه تی عیراق له سالی ۱۹۲۳-۱۹۲۴د دامه زرا، له تورکیا وه گه راپه وه بۆ به غدا و له وئوه بۆ شاری سلیمانی و له مانگی کانوونی دووه می سالی ۱۹۲۵د گه یشته وه سلیمانی.

* له وه ساله وه نه چوه به لای فه رمان و ئیش و وه زیفه ی میریدا و کاتى له سالی ۱۹۲۶د رۆژنامه ی (ژیان) له لایه ن شاره وانی سلیمانییه وه دامه زرا و (حسین ناظم) بووه مودیری ئیداره و سه روکی، پیره میرد ده کرت به سه ره رشتیاری رۆژنامه که. کاتیک له سالی ۱۹۳۲د حوسین نازم کۆچی دواى ده کات پیره میرد ده بیته به مودیری مه سئولی رۆژنامه که.

* له سالی ۱۹۳۸د ناوه که ی ده گۆرتیت به (ژین) و هه تا ۱۵ی حوزهیرانی سالی ۱۹۵۰ هه زار و پانزه ژماره ی لى چاپ ده کات.

ژیانی پیره میرد - دووهم

* له رۆژی ۱۹ی حوزهیرانی سالی ۱۹۵۰د، له سه عات چواری پاش نیسه رۆ، به رانه بهر به چواری په مه زانی ۱۳۶۹ی کۆچی له سلیمانی به هوڤى نه خوڤى شه کره و گورچيله وه، له ته مه نی هه شتا و سئ سالییدا کۆچی دواى ده کات و له سه ر داواى خوڤى، گردی (مامه یاره) ی سلیمانی